

بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

قىزىكىمىكە تەللۇق

女孩属于谁呢

Qiz kimge te'elluq

شىنجاڭ ئېلېكترون ئون. سىن نەشرىياتى
新疆电子音像出版社

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن ئۆگەتۈش

قىزىكىمىز تىللىق

女孩属于谁呢

Qiz kinge te'lluq

تەجرىبىلىك ئاتا-ئانىلار پەرزەنت تەربىيەلەشتە ئەجدادلاردىن قالغان
ھاياتىي ھېكمەتلەردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشنى؛ راۋان تىل، قىزىقارلىق
ۋە قەللىكلەرنىڭ بالىلارنىڭ قەلبىگە تېزلا ئورنىشىپ، ئۇلارنىڭ ئۆمۈرلۈك
دەمىيىسىگە ئايلىنىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلىدۇ. «بىلىقتىن بىلەر
چۆچەكلىرى»گە خەلق ئاغزاكى ئەجدادىيىتىدىكى ھاياتىي كۈچكە تولغان
چۆچەكلەر بالىلارچە ساددا ۋە چۈچۈك تىلدا پىششىقلىنىپ كىرگۈزۈلگەن بولۇپ،
بۇ چۆچەكلەردە باتۇرلار ئالقىشلىنىپ، ئەقىل ئىشلىتىش، تەدبىرلىك بولۇش،
ئىلىم-پەن، ھۈنەر ئۆگىنىش تەشەببۇس قىلىنىدۇ، ئاقكۆڭۈل، سەمىمىي، ۋاپادار
بولۇش، تەبىئەت ۋە ھاياتىياتلارنى سۆيۈش، ئۇلارنى قەدىرلەش تەكىتلىنىپ،
چېۋەر، ئىللىق، خۇشچىم بولۇشتەك ئالىيجاناب روھ مەدھىيەلىنىدۇ.

شىنجاڭ بىلىقتىن شىركىتىدە تۈزۈلدى
新疆碧利库特公司开发

بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى

قىزكىمگە تەللۇق

女孩属于谁呢

Qiz kimgé te'elluq

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇنۋېرسىتېتى
新疆电子音像出版社

书 名 儿童故事
编 写 碧利库特公
责任编辑 古丽巴哈尔, 牙里坤·肉孜
责任校对 克尤木·吐尔逊
设 计 艾尼瓦尔·吐尔逊, 伊尔夏提(书法家), 伊利亚尔(画家)
马合木提江(画家)
出 版 新疆电子音像出版社
地 址 乌鲁木齐市西虹西路36号
邮 编 830000
发 行 新疆新华书店
印 刷 新疆新华印刷厂
开 本 850×1168mm 1/32
印 张 2.5
版 次 2010年8月第1版
印 次 2010年8月第1次印刷
书 号 ISBN 978-7-900511-10-2
定 价 240元(共30种类, 单价8.00元)

نەشرىياتتىن

ھەرقايسىمىز كىچىكىمىزدىن باشلاپ بوۋا - مومىمىز ۋە ئاتا - ئانىمىز ئېيتىپ بەرگەن ساماۋى چۆچەكلەرنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭدىن يېتەرلىك روھىي ئوزۇق ۋە تەربىيە ئېلىپ چوڭ بولغان. شۇنىڭ ئۈچۈن بالىلارنى تەربىيەلەشتە، ئۇلارنى ئەدەپ - ئەخلاقلىق، قائىدە - يوسۇنلۇق چوڭ قىلىشتا، ئەقىل بۇلىقىنى ئېچىشتا چۆچەكتەك ئەپچىل ۋە قوللىنىشچان ئۈنۈملۈك ۋاستە بولمىسا كېرەك. شۇنىڭ ئۈچۈن، خەلقىمىزدە يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە ھەممىسى چۆچەك ئاڭلاشنى ۋە ئوقۇشنى ياخشى كۆرىدۇ.

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بالىلارغا ئائىت كىتاب ۋە ئۇن - سىن بۇيۇملىرى نەشر قىلىپ، كىشىلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشىپ كېلىۋاتقان شىنجاڭ بىلىقتىن ئېلېكترون پەن - تېخنىكىسى شىركىتى خەلقىمىزنىڭ چۆچەككە بولغان تەشنىالىقىنى قاندۇرۇش، پەرزەنتلەرنىڭ خەلقىمىز ياراتقان چۆچەك خەزىنىسىدىن خەۋەردار قىلىش ۋە ئۇلارنى تەربىيەلەش مەقسىتىدە، «بىلىقتىن بالىلار چۆچەكلىرى» ناملىق بۇ بىر يۈرۈش كىتابچىلارنى تەييارلاپ بالىلارغا سۈندى. بۇ كىتابلارغا كىرگۈزۈلگەن چۆچەكلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى خەزىنىسىدىكى ناھايىتى مۇھىم، مەزمۇنى چوڭقۇر، تەربىيىۋى ئەھمىيىتى زور بولغان

چۆچەكلەردىن تاللىنىپ، ئۇلارنى بالىلارنىڭ تىلىغا ئايلاندۇرۇپ بىر قېتىم پىششىقلاپ ئىشلەشتىن ئۆتكۈزۈش ئارقىلىق بارلىققا كەلگەن. شۇنىڭ ئۈچۈن ئاتا - ئانىلارنىڭ پەرزەنت تەربىيىسىدە پايدىلىنىشىغا تولىمۇ مۇۋاپىق كېلىدۇ.

«بىلىقۇت بالىلار چۆچەكلىرى» - چۆچەكلەرنىڭ مەزمۇنى بويىچە ئايرىم - ئايرىم رەتلەنگەن بولۇپ، ھەر بىر چۆچەك مۆھتەرەم بوۋاي بىلەن ئۇنىڭ ئامراق نەۋرىسى بىلىقۇتجاننىڭ قىسقا - قىسقا دىئالوگلىرى ئارقىلىق بىر - بىرىگە باغلىنىپ، بىر پۈتۈن گەۋدە ھاسىل قىلىدۇ. چۆچەكلەرنىڭ تىلى چۈچۈك، راۋان ۋە يېقىملىق بولۇپ، ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان پەرزەنتلەرنىڭ ئوقۇشىغا تولىمۇ باب كېلىدۇ. بىز بۇ بىر يۈرۈش كىتابنى پەرزەنتلىرىنى ياراملىق تەربىيەلەش يولىدا ئىزدىنىۋاتقان ئاتا - ئانىلارغا ۋە بىلىمگە تەشنا پەرزەنتلەرگە ئالاھىدە تەۋسىيە قىلىمىز.

مۇندەرىجە

1	 ئەقىل سىناش
4	 دانىشمەن قىز
11	 بالىنىڭ جاۋابى
14	 مەلىكىنىڭ تېپىشمىقى
19	 قايسىسىغا مەنسۇپ بولۇشى كېرەك
25	 ئۈچ دوست
30	 قىزلار نېمە دېگەن بولسا يارايىتى
35	 بۇ قىز كىمگە تەئەللۇق
45	 شۇنداقمۇ جاۋاب بولامدۇ
50	 قىزنى كىمگە بەرسە مۇۋاپىق
61	 قىزنىڭ ئەپچىل چارسى
65	 پادىچىنىڭ ئەقلى
71	 مىڭ تەڭگە پۇل

ئەقىل سىناش

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرىنىڭ ئىچىدە چۆچەكلىك تېپىش - ماقىلارمۇ مەلۇم نىسبەتنى ئىگىلەيدۇ. ئادەتتە بالىلار تۆت - بەش يېشىدىن باشلاپ ئاددىي تېپىشماقلارنى تېپىشقا ئاستا - ئاستا ئادەتلەندۈرۈلۈپ، تەدرىجىي ھالدا چۆچەكلىك تېپىشماقلارنىڭ جاۋابىنى تېپىشقا كۆندۈرۈلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن بالىلارنىڭ زېھنىي قابىلىيىتى، تەسەۋۋۇر كۈچى تېزلا يېتىلىشكە باشلايدۇ.

مۆھتەرەم بوۋاي نەۋرىسى بىلقۇتجان تۆت - بەش ياشقا كىر - گەندىن تارتىپ بەزى تېپىشماقلارنى ئېيتىپ بېرىپ، ئۇنىڭ تە - سەۋۋۇر قابىلىيىتىنى يۇقىرى كۆتۈرگەن ئىدى. شۇنىڭدىن كې - يىن بىلقۇتجان پۇرسەت تاپسلا چوڭلار بىلەن، تەڭتۇشلىرى بى - لەن تېپىشماق ئېيتىشىپ يۈرىدىغان بولۇپ كەتكەن ئىدى. مانا ھازىر ئون ئىككى ياشنىڭ قارىسىنى ئېلىپ قالغان بىلقۇتجان

نۇرغۇن تېپىشماق بىلەتتى،

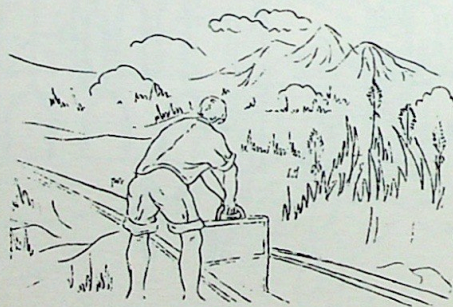
ئەمدى ئۇنىڭغا چۆچەكلىك

تېپىشماقلارنى ئېيتىپ بې -

رىدىغان ۋاقتى يەتكەنىدى.

مۆھتەرەم بوۋاي ئەمدىكى

پۇرسەتتە بىلقۇتجانغا بىرقا -

تار چۆچەكلىك تېپىشماقلارنى ئېيتىپ بېرىش، ئۇنىڭ جاۋابىنى تېپىشقا يېتەكلەش قارارىغا كەلگەن ئىدى.

بۈگۈن بىلقۇتجان كەيپى چاغ ھالدا مەكتەپتىن قايتىپ كەلدى. مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنى چېكىپ بېقىش ئۈچۈن:

— بالام، سەن چۆچەكلىك تېپىشماقتىن بىرەر نى بىلەم. سەن؟ — دەپ سورىدى.

— بىر — ئىككى يىل بۇرۇن بىرنەچچىمىز غازلار ھەققىدە. كى بىر چۆچەكلىك تېپىشماقنى ئېيتىشقاندەك قىلغانىدۇق. ئۇ. مۇ يادىمدا قالماپتۇ، — دېدى بىلقۇتجان.

مۆھتەرەم بوۋاي بىردەم تۇرۇۋالغاندىن كېيىن:

— چۆچەكلىك تېپىشماقلارنىڭ جاۋابىنى تېپىش ئۈچۈن بىرقەدەر چوڭقۇر بىلىم ۋە كۆزىتىش ئىقتىدارى، شۇنداقلا جەم. ئىيەت بىلىمى بولمىسا بولمايدۇ، — دېدى چۈشەندۈرۈپ، — شۇ. نىڭ ئۈچۈن، چۆچەكلىك تېپىشماقلارنى ئاڭلىغاندا ھەم چۆچەك ئاڭلىغاندەك ھۇزۇرلانغىلى، ھەم ئۇنىڭ جاۋابىنى تېپىشقا ئەقىل ئىشلىتىپ، زېھنى قابىلىيەتنى يۇقىرى كۆتۈرگىلى بولىدۇ.

— شۇنداقمۇ بوۋاي؟ — دېدى بىلقۇتجان بىردىنلا جانلىنىپ،

ئۇنداقتا، سىز چۆچەكلىك تېپىشماقلارنى خېلى كۆپ بىلىدىكەنسىزدە؟

— شۇنداق، كۆپ بىلەمەن، — دېدى بوۋاي.

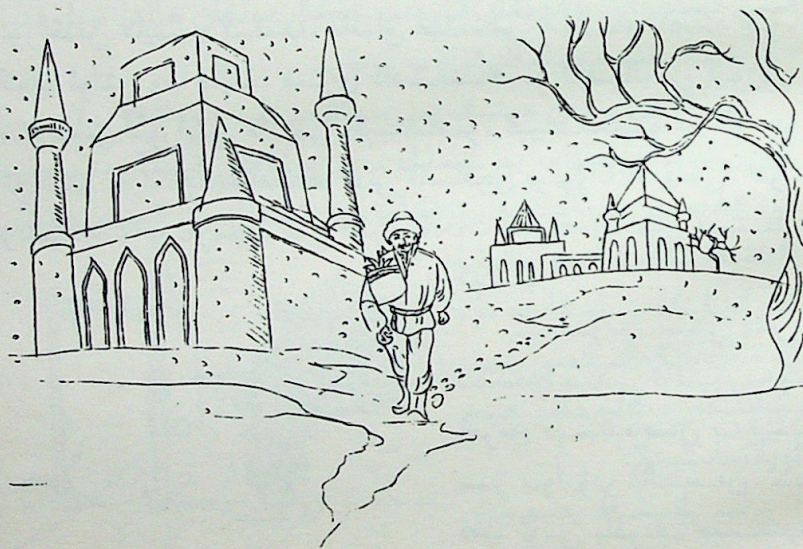
— ئۇنداقتا، ماڭا نې.

مىشقا ئېيتىپ بەرمەيسىز؟

— بايا ئېيتتىمغۇ، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي چۈشەندۈرۈپ، —
چۆچەكلىك تېپىشماقلار بىرقەدەر مۇرەككەپ، ئۇنىڭ جاۋابىنى
تېپىشمۇ ئاسان ئەمەس. شۇڭا، يەنە ئازراق چوڭ بولغاندا ئاندىن
ئېيتىپ بېرەي دەپ ئويلىدىم، ئەگەر ھازىر تاپالايدىغان بولساڭ،
ئېيتىپ بەرسەم بېرەي.

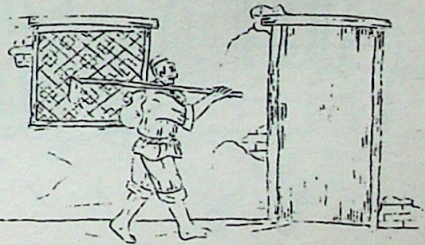
— قېنى ئېيتىپ بېرىڭ، مەن جاۋابىنى تېپىپ باقاي! —
دېدى بىلقۇتجان شوخلۇق بىلەن.
مۆھتەرەم بوۋاي چۆچىكىنى سۆزلەشكە باشلىدى.

دانىشمەن قىز

ئۆتكەن زاماندا بىر كەمبەغەل دېھقاننىڭ يالغۇز قىزى بولغا-
نەكەن. قىز ئىنتايىن چىرايلىق بولۇپ، ئاي دېسە ئاي ئەمەس،
كۈن دېسە كۈن ئەمەس، خۇددى بىر پەرىزات ئىكەن. ئۇنىڭ ھۈسنى -
جامالى دادىسىنى بىر تەرەپتىن خۇشال قىلسا، يەنە بىر تەرەپ-
تىن، ئەندىشىگە سېلىپ قويۇپتۇ. دېگەندەكلا، بۇ قىزنىڭ چىراي-
لىقلىقىنى ئاڭلىغان پادىشاھ بىر كۈنى دېھقاننى ئوردىسىغا قىچ-
قىرىپ، قىزىنى ئۆزىگە خوتۇنلۇققا بېرىشنى ئېيتىپتۇ. دېھقان
ئوردىدىن قايتىپ كېلىپ، قانداق قىلىشنى بىلەلمەي غەمگە چۆ-
كۈپ ئولتۇرۇپ قاپتۇ. قىزى دادىسىنىڭ بۇ ئەھۋالىنى كۆرۈپ
سەۋەبىنى سوراپتۇ. دادىسى «ئېيتساممۇ، ئېيتىمىساممۇ دەرد» دەپ
ئويلاپتۇ - دە، پادىشاھنىڭ ئۇنى ئالماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى، ئۆ-
زىنىڭ جاۋاب بەرمەي، ئۈچ كۈن مۇددەت سورىغانلىقىنى ئېيتىپ
كېلىپ:

— قىزىم، سېنى بەر-
مىسەم، مېنى ئۆلتۈرىدۇ.
بېرەي دېسەم، سەن بەخت-
سىز بولۇپ قالسىەن، —
دەپ ئۇنى باغرىغا بېسىپ

زار - زار يىغلاپ كېتىپتۇ. قىز ئەھۋالىنى چۈشەنگەندىن كېيىن، دادىسىغا تەسەللى بېرىپ:

— بۇ ئىشنى ئۆزۈمگە قويۇپ بېرىڭ، ئوردىغا بارماي تۇرۇپ، پادىشاھتىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسىنى قىلالايمەن، — دەپتۇ.

شۇنىڭ بىلەن دادىسى قىزىنىڭ سۆزىگە بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي «بېشىمغا كەلگىنىنى كۆرەرمەن» دەپ كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. ئۈچىنچى كۈنى پادىشاھنىڭ ئەلچىلىرى كەلگەندە، قىزنىڭ دادىسى:

— بۇ ئىشنى قىزىم بىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن سۆزلىشىپ كۆ-
رۇڭلار، — دەپ قىزىنى چاقىرىپ بېرىپ، ئۆزى چىقىپ كېتىپ-
تۇ.

قىز ئەلچىلەرگە پادىشاھنىڭ تەلىپىنى قوبۇل كۆرىدىغانلىقىنى قىلىنى ئېيتىپتۇ. ئەلچىلەر قىزدىن خۇشال بولغان ھالدا تويۇقنى سورىغاندا، قىز مەنىلىك كۈلۈپ قويۇپ:

— ئالدى بىلەن مېنىڭ بىر سوئالىم بار، سوراشقا بولارمە-
كىن؟ شۇنىڭغا جاۋاب بېرىشىلە مەن تويۇقنى ئېيتاي، — دەپ-
تۇ. ئەلچىلەر سوراشقا بولىدىغانلىقىنى ئېيتقاندىن كېيىن، قىز

پادىشاھنىڭ قانچە ياشقا

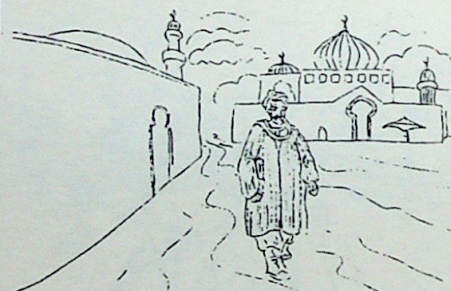
كىرگەنلىكىنى ۋە قانچە نۆ-

ۋەت ئۆيلەنگەنلىكىنى سو-

رىغانىدىن، ئەلچىلەر ھېچ

ئويلاستىلا:

— پادىشاھ يەتمىش

ياشتا. ئاسماندىكى يۇلتۇزلارنىڭ سانىنى سانسىا بىلگىلى بولار،
لېكىن پادىشاھنىڭ قانچە خوتۇن ئالغانلىقىنى ساناپ تۈگەتلىك-
لى بولمايدۇ، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.
قىز قىلچە ھودۇقماستىن:

— ئۇنداق بولسا، مېنىڭ تويۇلۇقۇم يىگىرمە بۆرە، ئوتتۇز
قاپلان، قىرىق ئارسلان، ئاتمىش ئاختا، يەتمىش جىڭ پاختا ۋە
سەكسەن تاختا بولسۇن، مۇشۇلار قاچان تەييارلانسا شۇ ۋاقىتتا
توي باشلانسۇن، — دەپتۇ.

ئەلچىلەر ئاق ياكى كۆك دىپەلمەي قايتىپتۇ. پادىشاھ پۈتۈن
ۋەزىرلىرىنى يىغىپ:

— قىزنىڭ سالغان تويۇلۇقىنى قانداق قىلىپ تەييارلايمىز؟ —
دەپ سوراپتۇ، ۋەزىرلەر قىزنى مەسخىرە قىلىپ كۈلۈپ:

— تۇخۇ داڭگال چۈشىدۇ، ئۆچكە جاڭگال دېگەندەك، بۇ تې-
جىمەلنىڭ قىزى ساراڭ بولسا كېرەك، خىيالغا كەلگىنى جۈي-
لۇپتۇ، — دەپ پادىشاھقا خۇشامەت قىپتۇ. ئاندىن يەنە پادىشاھقا، —
جانابىي ئالىيلىرىنىڭ بىر قېتىملىق تويى ئۈچۈن بۇ قانچىلىك
نېمىتى. پەرمان بولسا مۇنداق — مۇنداق قىلساق، — دەپ تاغدىكى

چارۋىچىلارغا يىگىرمە بۆرە،

ئوتتۇز قاپلان، قىرىق

ئارسلاننى بەش كۈندە تەي-

يارلاشنى بۇيرۇق چۈشۈرد-

دىغانلىقىنى، ئاتمىش ئاختا

بولسا، ئاتخانىدا تەييار ئد-

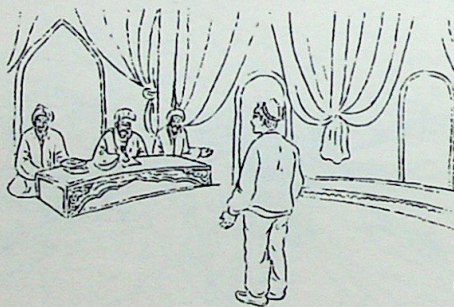

كەنلىكىنى، يەتمىش جىڭ پاختىمۇ تەييار ئىكەنلىكىنى، سەكسەن تاختىنى ياغاچچىلارغا بىر بۇيرۇق چۈشۈرۈپ تەييارلايدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. پادشاھ بۇ مەسلىھەتنى توغرا تېپىپ، قاقاقلاپ كۈلۈپ خۇشاللىقىنى بىلدۈرۈپتۇ.

شۇ ۋاقىتتا بىر مەدىكار پېشاۋان ئالدىنى سۈپۈرۈپ تۇرۇپ ھېلىقى سۆزلەرنى ئاڭلاپ، پادشاھنىڭ ھەم ۋەزىرلەرنىڭ ئەقىل-سىزلىكىدىن ھەيران قېلىپ، ئۆزىنى تۇتالماي قاتتىق كۈلۈپ تاشلاپتۇ. پادشاھ ئاڭلاپ قېلىپ دېرىزىدىن قارىسا مەدىكار يال-غۇز، ھېچنەمىدىن - ھېچنەمە يوق كۈلۈپ تۇرغۇدەك. پادشاھ: بۇ كۈلكىدە بىر سىر بولۇشى كېرەك، دەپ ئويلاپ، مەدىكارنى ئالدىغا چاقىرىپ، نېمە ئۈچۈن كۈلگەنلىكىنى سورىغانىكەن، مەدىكار: «ئۆزۈمچىلا» دەپ راستىنى ئېيتماپتۇ. پادشاھ تېخىمۇ قىزىقىپ تېرە تاراقلىتىپ كۆرسىمۇ نەتىجە چىقماپتۇ. ئاخىر غەزەپكە كېلىپ جاللاتنى چاقىرىپ، كۈلۈشنىڭ سەۋەبىنى ئېيتىپ بەرمىسە، چېپىشنى بۇيرۇپتۇ. مەدىكار ئىشنىڭ يامان يەرگە يەتكەنلىكىنى بىلىپ:

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچسە ئېيتىپ بېرى، —

دەپتۇ.

پادشاھ: «كەچتىم» دې-
گەندىن كېيىن، كۈلۈشنىڭ
سەۋەبىنى بىر - بىرلەپ
ئېيتىپ مۇنداق دەپتۇ:
— قىزنىڭ تويىلۇقى

ھەققىدىكى گەپ - سۆزلىرىڭلارنى ئاڭلاپ، سىلەرنىڭ ئەقىلىسىز - لىكىڭلاردىن كۆلدۈم. قىزنىڭ يىگىرمە بۆرە دېگىنى، ئادەم بالىسى يىگىرمە ياشقا تولغاندا بۆرىدەك چەبدەس؛ ئوتتۇز قاپلان دېگىنى ئادەم ئوتتۇز ياشقا تولغاندا قاپلاندىك كۈچلۈك؛ قىرىق ئارسلان دېگىنى، قىرىق ياشقا تولغاندا ئارسلاندىك ھەيۋەتلىك بولىدۇ؛ لېكىن، ئادەم ئاتىمىش ياشقا تولغاندا خۇددى ئاقتا ئاتقا ئوخشاش، يەتمىش ياشتا بولسا پاقتىدەك بوشىشىپ قالىدۇ، ئەمدى سەكسەن ياشقا توشقاندا ئادەم تاقتا تەلەپ قىلىدۇ، يەنى جىنازا كۈتىدىغان بولۇپ قالىدۇ، يەتمىش ياشقا كىرگەن پادىشاھ مەندەك قىزلارنى ئالىمەن دېمەي، قاچان جىنازا كېلەر كىن، دەپ شۇنى كۈتسۇن، پادىشاھقا ھازىر قىز ئەمەس، بەلكى تاقتا كېرەك دېگىنى. مانا بۇ - نىڭدىن، ھەر قايسىلىرى ناتوغرا پىكىر قىلىپ ئىشقا كىرىشكەن - لىرى ئۈچۈن كۆلدۈم، - دەپ يەنە كۈلۈپتۇ.

پادىشاھ ئويلىسا راست. شۇنىڭ بىلەن ۋەزىرلەر ئالاقزادە بو - لۇپ، ھوش - كاللىسىنى يوقىتىپتۇ، پادىشاھ بولسا، قىزنىڭ ئۆتكۈر ۋە قاقشاتقۇچ پىكىرى ئاستىدا ھوشىدىن كېتىپ ئۆگىل - نالماي ئۆلۈپتۇ. پادىشاھنىڭ بۇ ئۆلۈمى پۈتۈن خەلقنى خۇشال قىپتۇ. قىزنىڭ شۆھرىتى ئېشىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن خەلق بۇ قىزنى «دانىشمەن قىز» دەپ ئاتاپتۇ.

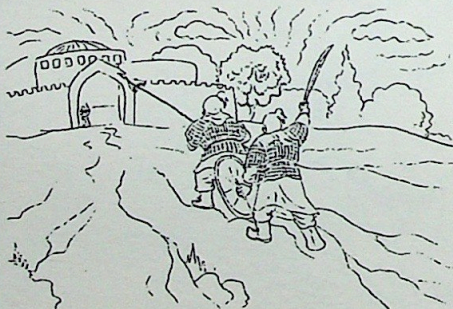
بىلقۇتجان بۇ چۆچەكنى

ئاڭلاپ، ھاياجانلانغىنىدىن ئورنىدا ئولتۇرالمىيالا قالدى.

— بۇ قىز نېمىدېگەن ئەقىللىق — ھە؟ — دېدى ئۇ ئاغزى —
ئاغزىغا تەگمەي، — بۇ چۆچەك ناھايىتى قىزىقارلىق ئىكەن.
قىزنىڭ دادىلى ۋە قەيسەرلىكى، سۆزىنىڭ ئۆتكۈر ۋە دەل جايىغا
تەگكەنلىكى، ئوردىدىكىلەرنىڭ ئائەھلىلىكى ۋە ئەقىللىقلىقى
بىر — بىرىگە سېلىشتۇرما بولۇپ ئادەمنى بەكمۇ ھاياجانغا سالدى.
دىكەن. تېخى مالايىنىڭ جاۋابىدىن كېيىن قېرى پادىشاھنىڭ ئاچ-
چىقتا ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلغانلىقى، يۇرت ئەھلىنىڭ زالىملارنىڭ
ۋەھىمىسىدىن قۇتۇلۇپ ئەمىنلىككە ئېرىشكەنلىكىدەك ۋەقەلەر
مېنى دانىشمەن قىزنىڭ دانىشمەنلىكىگە بولغان قايىللىقىمنى
ھەسسىلەپ ئاشۇردى...!

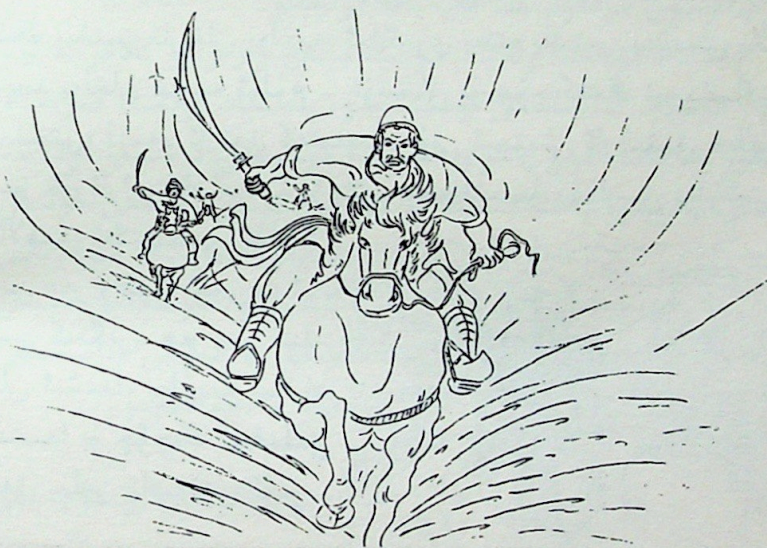
مۆھتەرم بۈۋايىمۇ بىلقۇتجاننىڭ ھاياجىنىغا يانداشتى:

— بۇ چۆچەكلىك تېپىشماق خەلقىمىز ئارىسىدا ناھايىتى
كەڭ يىلتىز تارتقان بولۇپ، ئىلگىرى يەتتە ياشتىن يەتمەش ياش-
قىچە بولغان ھەممە ئۇلۇغ — ئۇششاق بۇ چۆچەكلىك تېپىشماقنى
بىلەتتى، دېسەم ئارتۇق كەتمەيدۇ. بۇنى ئېيتىش ئارقىلىق خەلق-
مىز ئۆزئارا نىكاھلىنىشتا ياش جەھەتتىمۇ مۇۋاپىق بولۇشنى
ئالاھىدە تەكىتلەپ، ئۈنىدۇ.

دىن ھەر ۋاقىت ئىبرەت ئې-
لىپ كەلگەن. ھەر بىر قىل-
غان ئىشىدا، بولۇپمۇ نىكاھ
ئىشىدا بۇ چۆچەك ئارقىلىق
ھەق بىلەن ناھەقنى ئايرىد.

خان، توغرا قوشۇلىدىغان ياكى قوشۇلمايدىغانلىقىنىمۇ مۇشۇ چۆ-
چەكنى مىسال قىلىپ تۇرۇپ ئېيتىشقان. شۇڭا، بۇ چۆچەكنىڭ
خەلقىمىزنىڭ ئىجتىمائىي ئالڭ سىستېمىسىنى، جەمئىيەت تۈ-
زۈلمىسىنى ۋە ئۆرپ - ئادەت، قائىدە - يوسۇنلىرىنى جارى قىل-
دۇرۇشتا ئوينىغان رولىنى ھەرگىز تۆۋەن چاغلارغا بولمايدۇ...
— مەنمۇ شۇنداق تەك ھېس قىلدىم، — دېدى بىلقۇتجان.
— جېنىم بالام، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ئوتتەك قىزغىن-
لىق بىلەن، — مۇشۇ ھاياجىنىمدا يەنە بىرنى ئېيتىپ بېرىمۇ؟
— ماقۇل بوۋا!

بالىنىڭ جاۋابى

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، قەدىمكى زاماندا بىر ماختانچاق پا-
دشاھ بار ئىكەن. بۇ پادشاھ «يۇرتتا مەندىن باشقا ئەقىللىق ئا-
دەم يوق» دەپ يۈرگەنىكەن.

بىر كۈنى پادشاھ ئوۋغا چىقىپتۇ. چۈشكىچە ئوۋ ئوۋلاپتۇ،
ئەمما ئىشى ھېچ يۈرۈشمەپتۇ. پادشاھ سەل جىلە بولۇپ تۇرغاندا
بىر بالىنى ئۇچرىتىپتۇ. پادشاھ بالىغا قاراپ:

— ھاي بالا، بىزنى مېھمان قىلسانچۇ؟ — دەپتۇ. بالا:

— جېنىم بىلەن، باش ئۈستىگە، — دەپتۇ. شۇ چاغدا پاد-
شاھ:

— بىزلەرنى نېمە سويۇپ مېھمان قىلسەن؟ — دەپ سوراپ-
تۇ. بالا:

— تاپساق بىرنى، تاپالمىساق ئىككىنى سويىمىز، — دەپ

جاۋاب بېرىپتۇ. پادشاھ با-

لىنىڭ جاۋابىدىن ھەيران
قاپتۇ. ئاندىن ۋەزىرلىرىگە:

— بۇ بالىنىڭ گېپىدە

بىر خاسىيەت بار، بۇنى بىر

سناپ كۆرىمىز، — دەپتۇ.

پادشاھ ئادەملىرى بىلەن بالىنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. بالا پا-
دشاھنى، ئۇنىڭ ئادەملىرىنى ياخشى مېھمان قىلىپتۇ. پادشاھ
بالىدىن:

— بالا، سەن نەچچە قوي سويدۇڭ؟ — دەپ سوراپتۇ. شۇ
چاغدا بالا:

— بىرنى تاپالمىدۇق، شۇنىڭ ئۈچۈن ئىككىنى سويدۇق، —
دەپ جاۋاب بېرىپتۇ. پادشاھ يەنە تەئەججۇپلىنىپ:

— بىرنى تاپالمىساڭ، ئىككىنى قەيەردىن تېپىپ سويسەن؟ —
دەپتۇ.

— بىزنىڭ بىر بوغاز ساغلىقىمىز بار ئىدى. باشقا قوي تا-
پالماي شۇ بوغاز قوينى سويدۇق. ئۆزىنى سويغاندىن كېيىن، با-
لىسىمۇ ئۆلدى. ئەنە، ئىككىسىنى سويدۇق، دېگەننىڭ مەنىسى
شۇ، — دەپتۇ ھېلىقى بالا.

پادشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ، بالىنىڭ ئەقلىگە ھەيران قاپتۇ.
كېيىن ئۇنى ئۆز سارىيىغا ئېلىپ كېتىپتۇ. بۇ بالا ئوقۇپ دانا
بوپتۇ، كېيىن پادشاھ ئۇنى ئۆزىگە باش ۋەزىر قىلىۋاپتۇ.

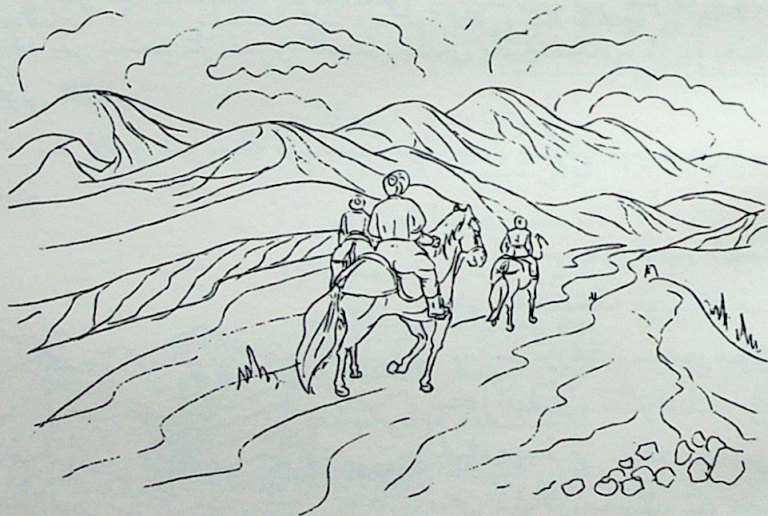
بىلقۇتجان بۇ چۆچەكنى
ئاڭلاپمۇ قاتتىق ھاياجانلى-
نىپ كەتتى.

— سىز ئېيتقان چۆ-
چەكلەردىكى ئادەملەر نې-
مانداق ئەقىللىق؟ سۆزلە-

سىلا ئاغزىدىن ھېكمەت تۆكۈلىدىكەن، گەپ قىلسىلا، ئاغزىدىن ھېكمەت تۆكۈلىدىكەن. مەن بۇنىڭدىن ھەيران قالدىم، — دېدى ئۇ.

— بۇ چۆچەكلەر نەچچە يۈز يىللاردىن بېرى خەلقىمىز ئارد. سىدا ئېغىزدىن — ئېغىزغا كۆچۈپ، تاۋلىنىپ، مانا بۈگۈنكىدەك مۈكەممەل ھالەتكە يەتكەن، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي چۈشەندۈرۈپ، — شۇڭا، ئۇ ھەركىمگە ھېكمەت ئاتا قىلغاننىڭ ئۈستىگە، يېڭى ۋە ئىبرەتلىك تۇيغۇ ئاتا قىلىدۇ. ئەمدى مەن ساڭا ئۇزۇنراق تېپىشماقلىق چۆچەكلەردىن بىرنى ئېيتىپ بەرمىسەم بولمىدى، بايا ئېيتقانلىرىم بەك قىسقا بولۇپ قالدى، سەنمۇ ئاڭلاپ بولغۇ. چە تۈگەپ كەتتى، ئەمدى ئۇزۇنراقىدىن بىرنى ئاڭلا، ئاندىن جاۋا-بىنى تېپىپ باق!

مەلىكىنىڭ تېپىشمىقى

بار ئىكەن، يوق ئىكەن، قەدىمكى زاماندا بىر پادىشاھ ئۆتكەن ئىكەن. ئۇنىڭ ساھىبجامال دېگەن بىر قىزى بار ئىكەن. ئۇنىڭ بىر شېئىرىي تېپىشمىقى بار بولۇپ، «كىمكى تېپىشمىقىمنىڭ مەنىسىنى ئېيتىپ بەرسە، شۇنىڭغا تېگمەن. كىمكى تاپالمىسا، جاللاتقا كالىسىنى ئالدۇرىمەن» دەيدىكەن. ھەر تەرەپتىن شاھزا-دىلەر، بەگزادىلەر، بايۇەچچىلەر كېلىپ ئۇنىڭ تېپىشمىقىنى تاپالماي، كالىسىدىن جۇدا بولۇشۇپتۇ.

ئاشۇ مەلىكىنىڭ كۈنچىقىش تەرىپىدىكى بىر خارابە كۆل-بىدە بىر يېتىم تاز قېرى ئانىسى بىلەن ياشايدىكەن. ئۇ بۇ خە-ۋەرنى ئاڭلاپ:

— ئاشۇ قىزنىڭ تېپىشمىقىغا مەن جاۋاب بېرىمەن، — دەپتۇ.

ئانىسى قورقۇپ، ئوغ-لىنى ئەۋەتىشكە ئۇنىماپتۇ.

— نۇرغۇن — نۇرغۇن شەھزادىلەر، بەگزادىلەر ۋە بايۇەچچىلەر تاپالمىغاننى سەن تاپالارمىدىڭ، — دەپ

زارلاپتۇ.

تاز ئاخىرى ئانىسىنى ئۇنتىپتۇ. ئانىسى ئوغلغا كۆمەچ قىلىپ بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن تاز پادشاھنىڭ سارىيى تە- رەپكە بېرىپتۇ. تاز پادشاھنىڭ ئوردىسىغا بېرىپ ئۈچ كۈن يې- تىپتۇ. شۇ چاغدا مەلىكىنىڭ كېنزەكلەردىن بىرى تازنى كۆ- رۈپ قېلىپ، سورايتۇ:

— سەن بۇ يەردە نېمىگە ياتسەن؟ ساڭا بۇ يەردىن باشقا يا- تىدىغان جاي يوقمۇ؟
شۇ چاغدا تاز:

— مەن مەلىكىنىڭ تېپىشمىقىنى تاپقىلى كەلدىم، — دەپ- تۇ.

كېنزەك مەلىكىگە تازنىڭ گېپىنى يەتكۈزۈپتۇ. مەلىكە:
— ئېلىپ كېلىڭلار! — دەپتۇ.

تازنى ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا ئېلىپ كىرىشىپتۇ. مەلىكە ئۇنىڭغا تېپىشماقنى ئېيتىپتۇ:

— يىراق يەردە ئوت كۆيەر،
ئۇنى تېپىڭ، ئەخمەق تاز.
سېسىق سايدا ئىت ھۈرەر،
ئۇنى تېپىڭ، ئەخمەق تاز.
چار بېغىمدا جۈپ چىنار،
ئۇنى تېپىڭ، ئەخمەق تاز.
ئېشىكىمدە قوش مۈڭگۈز،
ئۇنى تېپىڭ، ئەخمەق تاز.

قارا تالىم پۇتاقسىز،
ئۇنى تېپىڭ، ئەخمەق تاز.
ئاققىنە قوزام سۆڭەكسىز،
ئۇنى تېپىڭ، ئەخمەق تاز.
شۇ چاغدا تاز مەلىكىنىڭ شېئىرىي تېپىشمىقىغا شۇنداق
جاۋاب بېرىپتۇ:

— يىراق يەردە كۆيگىنى،
بۆرە كۆزى، ئايىمقىز.
سېسىق سايدا ئىت ھۈرگىنى،
چار پاقىلار، ئايىمقىز.
چار بېغىڭدا جۈپ چىنار،
ئاتا - ئاناڭ، ئايىمقىز.
ئېشىكىڭدە قوش مۈڭگۈزۈڭ،
ئىنى - سىڭلىڭ، ئايىمقىز.
قارا تالىڭ پۇتاقسىز،
قارا چېچىڭ، ئايىمقىز.
ئاققىنە قوزاڭ سۆڭەكسىز،

قوش ئانارلىڭ، ئايىمقىز، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ تاز.
شۇ چاغدا مەلىكە «بۇ تاز تېپىشمىقىمنىڭ جاۋابىنى تاپتى»
دەپ كېنىزەكلەرگە ئېيتىپتۇ. كېنىزەكلەر شۇ ھامان چاپارمەن-
لەرگە خەۋەر قىلىپتۇ. چاپارمەنلەر شۇ ھامان پادىشاھقا خەۋەر
قىلىشىپتۇ.
پادىشاھ چاپارمەنلەرگە سۆيۈنچە بېرىپتۇ. پادىشاھ قىرىق

كېچە - قىرىق كۈندۈز توي قىلىپ، مەلىكىنى تازغا بېرىپتۇ ۋە تازنى ئۆزىگە ئوڭ قول ۋەزىر قىلىۋاپتۇ. تاز مەلىكە بىلەن مۇراد - مەقسىتىگە يېتىپتۇ.

— «ئەقىللىق تاز» ھەققىدە ئىلگىرى بىرمۇنچە چۆچەكلەردە توختىلىپ ئۆتكەن ئىدۇق. شۇ چاغدىمۇ مۇشۇنداق تېپىشماق ئېيتقانمۇ - قانداق؟ - دېدى بىلىقۇتجان ئەجەبلىنىپ.

— تېپىشماق ئېيتىشنى ئېيتىدۇ، ئەمما بۇنىڭغا ئوخشىماي-دۇ، — دېدى مۇھتەرەم بوۋاي چۈشەندۈرۈپ، — ئۇنىڭ ئۈستىگە تاز تېپىشماقنى تېپىۋالسا، چىدىماي، تازنى يەنە نۇرغۇن مۈشكۈل ئىشلارغا بۇيرۇيدۇ، ئۇ ئىشلارنى ئورۇنداپ بولغاندىن كېيىنلا، ئاندىن مەلىكىنى ئەمرىگە ئالالايدۇ. دېمەك، بىر - بىرىدىن خې-لىلا پەرقلىنىدۇ.

— ھە، شۇنداقمۇ؟... بىر ئاڭلىماققا ئوخشاشتەك بىلىنىپ قالدىكەن. بۈگۈن ماڭا قىسقا چۆچەكلەرنى ئېيتىپ بېرىپ بىر تەرەپتىن ھاياجانلاندۇرۇۋەتتىڭىز، يەنە بىر تەرەپتىن بېشىمنى ئايلاندۇرۇپمۇ قويدىڭىز. ئەسلىدە ھەممىسىنى ئېسىمدە تۇتۇۋالار -

مەن دەپ ئويلىغاندىم، ئەم-
ما سانى جىق بولۇپ كەتسە
ئەستە تۇتۇشمۇ قىيىنغا
توختايدىكەن. شۇڭا بۈگۈنچە
چۆچەك ھەققىدىكى سۆھبەت-
تىمىزنى مۇشۇ يەردە توخت-

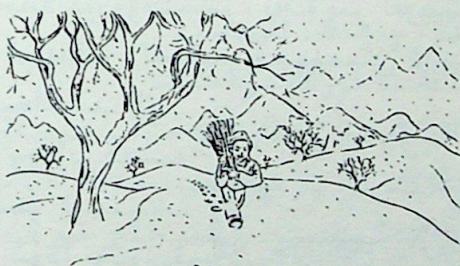

تېتىپ تۇرساق. قالغانلىرىنى ئەتە ئاڭلىساممۇ كېچىكمەيمەن.
سىزمۇ ئازراق ئارام ئېلىۋېلىڭ، — دېدى بىلقۇتجان.

— كۆڭۈل بۆلگىنىڭگە رەھمەت، بالام! — دېدى بوۋاي كۈلۈپ
تۇرۇپ، — لېكىن مەن ئېيتىپ بەرگەن چۆچەكلىك تېپىشماقلار
ئۈنچە قىيىنمۇ ئەمەس، ياتقۇچىلىك بىر قۇر ئەسلەپ باقساڭلا
بىر — بىرلەپ يادىڭغا چۈشىدۇ. ئەتە بەك قىزىقارلىقلىرىنى ئېي-
تىپ بېرىمەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇلارنىڭ جاۋابى يوق، شۇڭا جاۋا-
بىنىمۇ ساڭا تاپقۇزىمەن. سەگەك بول، بولمىسا ئالدىمدا تىرناق
تاتىلاپ قالسىەن!

— چاتاق يوق، بەربىر ئىككىمىز ئۆزئارا ياردەم قىلىشىپ
تاپىمىز ئەمەسمۇ، — دېدى بىلقۇتجان.

ئەتىسى بىلقۇتجان مۆھتەرەم بوۋايغا تۆۋەندىكى چۆچەكنى
ئېيتىپ بەردى.

قايسىسىغا مەنسۇپ بولۇشى كېرەك

ئۆتكەن زاماندا ئاتا - ئانىسى ئۆلۈپ كېتىپ، بىر ئۆيدە تۇر -
مۇش كەچۈرىدىغان ئىككى ئاكا - ئۇكا بولغانىكەن، بىر كۈنى
بۇلار ئەرزمەس بىر ئىش بىلەن خاپا بولۇشۇپ قاپتۇ - دە، ئاكە -
سى قېيىداپ ئۆيدىن چىقىپ كېتىپتۇ.

ئارىدىن ئون يىلچە ۋاقىت ئۆتۈپ، ئاكىسىدىن ھېچقانداق
ئىز - دېرەك بولماپتۇ، ئۆكسى ئەندىشە قىلىپ، كىشىلەردىن
ئاكىسىنى سۈرۈشتۈرۈپتۇ، دېرىكى بولماپتۇ. شۇڭا ئۇ ئاكىسىنىڭ
ئۆلۈم مەرىكىسىنى ئۆتكۈزۈپ، غايىبانە قەبرىسىنى تىكلەپتۇ.
كۈنلەر ئۆتۈپ، سىم - سىم يامغۇر يېغىۋاتقان بىر كۈز كې -
چىسى تۇيۇقسىز ئىشك قېقىلىپتۇ.

— بۇنداق چاغدا ئىشك قاققان كىم؟
ئىنىسىنىڭ ئۆي ئىچىدىن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ.

— مەن.

— مەن دېگەن كىم؟

— مەن — ئاكاڭ، ئى.

شىكىنى ئاچقىن!

ئىنىسى بۇ گەپكە ئى.

شەنمەي، كۆڭلىدە: بۇ پەي.

لىنى بۇزۇپ كەلگەن بىر ئوغرى بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپتۇ -
دە:

— مېنىڭ ئاكام يوق، ھەرقانداق ئىشنىڭ بولسا ئەتە كەل،
ھازىر ساڭا ئىشنىڭ ئاچمايمەن، — دەپتۇ.

نەچچە كۈنلۈك يولنى پىيادە بېسىپ، ئىنىمنى كۆرىمەن دې-
گەن ئۈمىد بىلەن كەلگەن ئاكىسىغا بۇ گەپ ناھايىتى ھار كەپتۇ -
دە، يېنىدىكى ئىتتىكى پىچاق بىلەن ئۆزىنىڭ كاللىسىنى تېنىدىن
جۇدا قىپتۇ.

دەرۋازا قايتا قېقىلمىغاندىن كېيىن، ئېرىنىڭ گېپى بىلەن
ئويغىنىپ كەتكەن ئايالىنىڭ كۆڭلىگە گۇمان چۈشۈپتۇ ۋە ئېرى-
گە مۇنداق دەپتۇ:

— دەرۋازا قاققۇچى راستتىن ئوغرى بولغان بولسا، سىل-
نىڭ بىر قېتىملىق گەپلىرى بىلەن جىمىپ كەتمەي، يەنە ئىشنىڭ
قېقىپ بىزنى پاراكەندە قىلغان بولاتتى، مېنىڭچە، بۇ ئوغرى ئە-
مەس، بەلكى راست ئاكىلىرى بولۇشى مۇمكىن، كېتىپ قالغان
بولسا، چىقىپ قاراپ باقسىلا قانداق؟

ئەر ئورنىدىن تۇرۇپ كىيىملىرىنى كىيىپ، چىراغنى كۆتۈ-
رۈپ سىرتقا چىقىپ كە-
تتى.

ئارىدىن بىر ئاز ۋاقىت
ئۆتۈپتۇ، ئېرى قايتىپ
كىرمەپتۇ، ئايالىنىڭ كۆڭ-
لىگە ۋەھىمە چۈشۈپتۇ -

دە، كىيىم - كېچەكلىرىنى ئالدىراشلىق بىلەن كىيىپ، قولغا كەكە تۇتقان ھالدا ئىشىك ئالدىغا چىقىپ، بىردىنلا چۆچۈپ كې- تىپتۇ. قارىسا، غەرق قانغا بويالغان ھالدا ئېرىنىڭ تېنى بىر يەردە، كاللىسى بىر يەردە تۇرۇپتۇ. ئۇنىڭ يېنىدا يەنە بىر جەسەت يېتىپتۇ، چىراغ بولسا ئىشىكنىڭ تۈۋىدە غۇۋا نۇر چېچىپ جە- سەتلەرنى سۇس يورۇتۇپ تۇرۇپتۇ. ئايال بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ، ئې- رىنىڭ جەستىگە تاشلىنىپ، جەسەتنى قۇچاقلاپ: «ۋاي مۇرەب- بىم!» دەپ ئۈن سېلىپ يىغلاپتۇ.

يىغلاش بىر ھازا داۋاملاشقاندىن كېيىن، بىرىنىڭ: «قىزىم، بولدى، سەۋر قىلىڭ!» دېگەن ئاۋازى ئاڭلىنىپتۇ. ئايال بېشىنى كۆتۈرۈپ قارىسا، چاچ - ساقاللىرى ئۈچتەك ئاقارغان، چىرايى- دىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان بىر مويىسىپىت كىشى يېنىدا قاراپ تۇرۇپتۇ. ئايال ھىيران بولۇپ يىغىسىنى توختىتىپتۇ.

— قىزىم، بۇ كىمكىن دەپ قالماڭ، — دەپ سۆز باشلاپتۇ مويىسىپىت كىشى، — مەن خىزىر بولمەن. يۈز بەرگەن ئەھۋالنى سىزگە قىسقىچە دېسەم، ئېرىڭىز ئىشىكنى ئېچىپ، «مېنىڭ ئا- كام يوق» دېگەن گەپنىڭ تەسىرى بىلەن ئۆزىنى بوغۇزلۇۋەتكەن بۇ يىگىتنى تونۇغان - دە،

«ماڭا ئاكىمىز ياشاشنىڭ

نېمە كېرىكى بار» دەپ، كال-

لىسىنى تېنىدىن جۇدا قىل-

غان. مەن بۇ ئاقىۋەتنى

ئوڭشاپ، ھەر ئىككىيلەنگە

قايتا جان ئاتا قىلىشنى تىلەپ بېرەي، بۇنىڭدىن كېيىن بۇلار بىر ئۆيدە ئىناق ئۆتسۇن.

خىزىر ئايالغا ھەركىمنىڭ بېشىنى ئۆز بويىغا ھىملاشنى تاپشۇرۇپتۇ، بىراق، خۇشاللىقنى سىغدۇرالمىغان ئايال بىخەس-تەلىك قىلىپ، ئېرىنىڭ كاللىسىنى قېيىنئاكىسىنىڭ تېنىگە، ئېرىنىڭ تېنىنى قېيىنئاكىسىنىڭ كاللىسىغا ئالماشتۇرۇپ قو-يۇپتۇ، خىزىر جەسەتلەرگە جان تەلەپ قىپتۇ - دە، كۆزدىن غايىب بوپتۇ.

بىر پەستىن كېيىن جەسەتلەر تىرىلىپ، ئورنىدىن تۇرۇپتۇ، قارىسا، بۇ ئىككىلەننىڭ بېشى بىلەن تېنى بىر - بىرىگە ئال-مىشىپ قالغان، ئايال بۇلاردىن قايسىسىنىڭ ئۆز ئېرى ئىكەنلى-كىنى بىلمەي قاپتۇ.

قېنى، جېنىم بالام، ئايرىپ باققىنا! ئايال بۇلارنىڭ قايسى-سىغا مەنسۇپ بولۇشى كېرەك؟

بىلقۇتجان بۇ قورقۇنچلۇق چۆچەكنى ئاڭلاپ تېنى شۇركۇنۇپ كېتىۋاتقاندا ئاخىرلىشىپ قالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ چۆچەكنىڭ ئاخىرىدا سوئال بار ئىدى.

بوۋاي بۇ سوئالنى سورىغاچ

ئۇنىڭغا قارىدى. بىلقۇتجان

نېمە دېيىشنى بىلمەي

ھاڭ - تاڭ بولۇپ تۇرۇپ

قالغانىدى.

— ھوي بالام، قېنى جاۋاب بەرگىنە، ئايال قايسىسىغا مەن-
سۈپ بۆلۈشى كېرەك، قايسىسىنى ئېرىم دەپ ئاتىشى كېرەك؟ —
دېدى بوۋاي.

— مەن چۆچەكتىكى قورقۇنچلۇق ۋەقەدىن تېنىم شۈركۈنۈپ
تۇرۇپلا قاپتىمەن، قورقۇنچۇم تېخىچە بېسىلغىنى يوق، — دېدى
بىلقۇتجان خىجىل بولغان ھالدا، — ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ بىر قە-
يىن مەسىلە ئىكەن، مەن تازا ئاڭقىرالماي قالدىم...

— ئۇنداق دېسەڭ بولمايدۇ، چوقۇم تېپىشكە كېرەك.

— ئۇنداق بولسا بەلگىلىرىنى دەپ بېرىڭ، ئاندىن تاپاي.

— ئادەمگە كاللا بولمىسا بولمايدىغۇ، بىز نېمىمىز بىلەن
بىر نەرسىلەرنى ئويلايمىز؟ — دېدى بوۋاي.

— كاللىمىز بىلەن.

— ئۇنداقتا بۇنىڭ جاۋابىچۇ؟

— ...

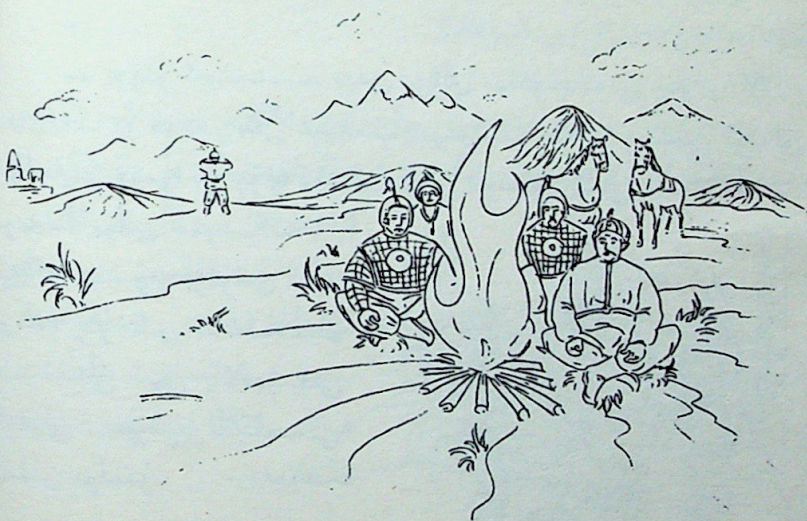
— بوپتۇ ئەمەسە، — دېدى بوۋاي بىلقۇتجاندىن جاۋاب ئالالا.

ماي، — بۇ قېتىم مەن ئېيتىپ بېرەي، بۇنىڭدىن كېيىن ئۇنداق
بولمايدۇ جۈمۈ! بۇ چۆچەكنىڭ جاۋابى مۇنداق: ئايال ئەلۋەتتە ئې-

رىنىڭ بېشى جىپسىلاشقان
تەنگە مەنسۇپ بولۇشى كې-
رەك، چۈنكى ئادەمنىڭ
ھەرقانداق ئىش پائالىيىتى
ئەقلى - ھوشى، مېڭىسى
بىلەن بولىدۇ.

— مەنمۇ شۇنداق دەي دەپ تۇراتتىم، — دېدى بىلقۇتجان
گەپ بەرمەي، — ئويلانغانىمىدەك بولدى...
— ئۇنداق بولسا يەنە بىرنى ئېيتىپ بېرى، شۇنى تاپالە-
سالاڭ، بايقى گېپىڭگە ئىشىنىمەن، بولمىسا سېنى تەييارغا ھەي-
يار ئىكەن، دەيمەن.
— ماقۇل، قېنى ئېيتىڭ! — دېدى بىلقۇتجان بىردىنلا جازە-
لىنىپ.

ئۈچ دوست

ئۆتكەن زاماندا بىر ياغاچچى، بىر تىككۈچى ۋە بىر زاھىت دوست ئىكەن. بىر كۈنى ئۇلار مەسلەھەتلىشىپ: «بىز شۇنداق پا- كىز ھۈنەرۋەنلەردىن، ئەمما ھېچ كىشى بىزنىڭ قەدىرىمىزنى بىلمەيدۇ، شۇڭا بىز باشقا يۇرتقا بېرىپ ھۈنەر قىلساق قەدىرىمىزنى بىلەرمىكەن؟» دەپ، ئۈچەيلەن باشقا يۇرتقا راۋان بوپتۇ. كەچ كىرگەندە بىر يەرگە كېلىپ قونماقچى بوپتۇ. ئەسلىدە بۇ يەردە قاراقچىلار بار ئىكەن. ئۇلاردىن بىرى:

— بۇ قاراقچىلارنىڭ ئۇۋىسى، بىز بىر كېچىنى ئۈچكە بۆلۈپ كۆزەتچىلىك قىلايلى! — دەپتۇ. ئالدى بىلەن ياغاچچى كۆزەتچى- لىككە تۇرۇپتۇ، ئۇ زېرىككىنىدىن بىر كۆتەكنى چېپىپ، بىر قىزنىڭ چىرايلىق ھەيكىلىنى ياساپتۇ. نۆۋەت تىككۈچىگە كەل- گەندە قارىسا بىر ھەيكەل تۇرغۇدەك، ئۇ: مەنمۇ ئۆز ھۈنرىمنى

كۆرسىتەي، دەپ ئويلاپ، ھەيكەلگە چىرايلىق كىيىم تىكپ كىيىدۈرۈپتۇ. نۆۋەت زاھىدلىققا كەپتۇ. زاھىت بۇلارنىڭ ھۈنرىنى كۆرۈپ: بۇلارغۇ قولدىن كەلگەننى

قىپتۇ، مەن قانداق قىلارمەن؟ دەپ ئەندىشىدە قاپتۇ ۋە ئاخىرى:
«مېنىڭ ئىشىم مۇناجات قىلماقتۇر» دەپ، پاك بولۇپتۇ ھەمدە:
«ئەي تەڭرىم، مېنىڭ تىلىكىمنى قوبۇل قىلىپ، ھەيكەلگە جان
ئاتا قىلغىن، مېنى شەرمەندە قىلمىغىن!» دەپ ناھايىتى كۆپ
يىغلاپتۇ. زاھىتنىڭ تىلىكى ئىجابەت بولۇپ، ھەيكەلگە جان كى-
رىپتۇ. بۇ ھەيكەل شۇنداق چىرايلىق ساھىبجامال بوپتۇكى، بۇ
نازىنىنىڭ جامالىدىن ئاپتاپمۇ خىجىل بولغۇدەك.

تاڭ ئېتىپ ئۇلار ئويغىنىپتۇ، بۇ نازىنىنى كۆرۈپ ھەممەي-
لەن ئاشىق - بىقارار بولۇپتۇ. ياغاچچى:

— مەن بۇنىڭ ھەيكىلىنى ياسىغان، شۇڭا بۇ مېنىڭ بولۇشى
كېرەك، — دەپتۇ. تىككۈچى:

— مەن بۇنى چىرايلىق كىيىملەر بىلەن زىننەتلىگەن، شۇڭا
بۇ ماڭا تەئەللۇقتۇر، — دەپتۇ. زاھىت:

— مېنىڭ تىلىكىم بىلەن ئۇنىڭغا جان كىردى، شۇڭا بۇ
قىز ماڭا تەئەللۇق بولۇشى كېرەك، — دەپتۇ.

ئەمدى بۇ قىز ياغاچچىغا تېگەرمۇ؟ تىككۈچىگە تېگەرمۇ ياكى
زاھىتقا تېگەرمۇ؟

مۆھتەرەم بوۋاي چۆ-

چەكنى ئېيتىپ بولۇپ، بىل-

قۇتجانغا سوئال نەزىرىدە تە-

كىلدى، بىلقۇتجان سەل

گاڭگىراپ قالغاندەك قىلات-

تى، شۇنداقسىمۇ ئۇ بايا لاپ ئۇرۇپ قويغاچقا:

— مېنىڭچە، قىز ياغاچچىغا تېگىشى كېرەك، — دېدى ئۇ كەسكىن ھالدا، — چۈنكى، ھېچكىمنىڭ يادىدا يوق ۋاقتىدا ئۇ ھۈنرىنى كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن ياغاچتىن بىر قىزنىڭ ھەيكىلىنى ياساپ چىققان، ئەگەر ئۇ قىزنىڭ قونچىقىنى ياسىمىغان بولسا، تىككۈچىمۇ ئۇنىڭغا چىرايلىق كىيىم تىكىپ كىيگۈ - زۇپ قويىمىغان بولاتتى، ئاندىن زاھىتىمۇ ئۇ ئىككى ھۈنەرۋەندىن قالماي دەپ جان كىرگۈزۈپ قويۇشنىمۇ تەلەپ قىلىپ تۇرۇۋال - مائىتى. شۇڭا، نەتىجە ئۇنى ئەڭ ئالدى بىلەن ئويلىغان ۋە ئۇنى قول سېلىپ ئىشلىگەن كىشىگە مەنسۇپ بولۇشى كېرەك.

— ئوبدانراق ئويلاپ كۆر، — دېدى بوۋاي ئۇنىڭ كۆز قارد - شىنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن، — ياغاچچى قىزنىڭ قونچىقىنىلا يا - ساپ قويدى، ئۇ پەقەت كېچىدە كۆزەتچىلىك قىلغاندا زېرىكىپ قېلىپ، ئۆز ھۈنرىنى بىر كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈنلا بۇ قود - چاقنى ياسىدى، ئەمما ئۇ كېيىنكى ئىشلارنىڭ بۇنداق بولۇپ كې - تىشىنى ۋە چىرايلىق بىر قىزنىڭ تىرىلىپ كۆز ئالدىدا پەيدا بو - لۇشىنى ھەرگىزمۇ ئويلاپ باقمىغان، شۇنىڭ ئۈچۈن ياخشىراق

ئويلاپ باققىن، قىز زادى كىمگە تەئەللۇق بولۇشى كېرەك؟

— يەنىلا ياغاچچىغا تە - ئەللۇق بولۇشى كېرەك. - مەيلى زېرىكىشلىكتىن

بولسۇن ۋە مەيلى باشقا سەۋەبتىن بولسۇن، ياغاچچى قىزنى ئەڭ دەسلەپتە خىيال قىلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن مەن سۆزۈمدە چىڭ تۇرىمەن.

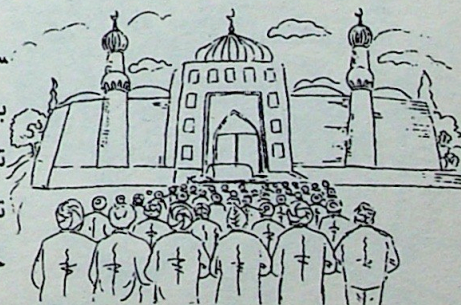
مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭغا:

— بالام، مەن بىلەن تاللىشىۋېرىپ، بۇ تېپىشماقنىڭ توغرا جاۋابىدىن بارغانچە يىراقلاپ كېتىۋاتىسەن، — دېدى سەۋرچانلىق بىلەن، — قارماققا سېنىڭ جاۋابىڭ توغرىدەك بىلىنىدۇ. لېكىن، شۇنى ئويلاپ يېتىشكە كېرەككى، بېلىقداندىكى تىرىك بېلىق بىلەن سەن كىچىككىدە ئوينايدىغان بېلىق قونچىقىنىڭ زور پەرقى بار. بىزنىڭ تاللاش - تارتىش قىلىۋاتقىنىمىز مەسلىنىڭ ماھىيەتلىك تەرىپىدىن ئىبارەت، ئەمما كىم قىلدى، كىم قىلىمىدى دېگەننى تاللاشمايمىز. شۇڭا، قونچاققا كىم جان كىرگۈزدى، مانا بۇ ماھىيەت، ماھىيەت ھەل بولغاندىن كېيىن، بۇ تېپىشماقنىڭ جاۋابى ئۆزلۈكىدىن پەيدا بولىدۇ. دېمەكچىمەنكى، جانىزغا جان كىرگۈزۈش ھەممىدىن مۇھىم. شۇڭا، بۇ تېپىشماقنىڭ توغرا جاۋابى قايسىكەن؟

بىلقۇتجان بىردەم ئويلاپ تۇرغاندىن كېيىن، ئىلاجىسىز:

— ئەمدى ئويلاپ باق.

سام، قىز زاھىتقا تەئەللۇق بولسا توغرا بولىدىغاندەك تۇرىدۇ، چۈنكى، زاھىتنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن قىزغا جان كىردى ئەمەسمۇ، —

دېدى.

— ھەببەللى! — دېدى بوۋاي ئۇنى ماختاپ، — ئەمدى دەل جايىنى تاپتىڭ، بۇ تېپىشماقنىڭ جاۋابى شۇكى: قىز زاھىتقا تە. ئەللىق بولۇشى كېرەك، چۈنكى زاھىت ھەيكەلگە جان تەلپ قىل. مىغان بولسا، قىز ھەيكەل پېتىچە تۇرۇۋەرگەن بولاتتى.

بىلقۇتجان قايىللىق بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى.
— مەنمۇ كىچىك چېغىمدا تۇنجى قېتىم بۇ چۆچەكلىك تېپىشماقنى ئاڭلىغاندا، خۇددى ساڭا ئوخشاش جاۋاب بەرگىنىم ئېسىمدە. تېخىمۇ دادىلراق بول، بۇنىڭدىن كېيىنكى تېپىشماقلىرىنى ئېيتىپ بەرسەم، چوقۇم توغرا جاۋابىنى تاپالايدىكەنسىن! بىلقۇتجان بۇ سۆزلىرىمدىن بەك ئىلھاملانپ كەتتى. مەن ئۇنىڭغا يەنە:

— ھازىر مەن ساڭا يەنە بىر چۆچەكلىك تېپىشماق ئېيتىپ بېرىمەن، جاۋابىنى تېپىپ باققىن - ھە؟ — دېدى بوۋاي.
— ماقۇل، بۇ قېتىم چوقۇم توغرا جاۋابىنى تاپمىسام ھېساب ئەمەس!

قىزلار نېمە دېگەن بولسا يارايتتى

بار ئىكەنۇ، يوق ئىكەن، گاھ قورساق ئاچ بولسا، گاھ توق ئىكەن، بەزىلىرى جۈپ بولسا بەزىلىرى تاق ئىكەن. شۇنداق زامانلارنىڭ بىرىدە، بىر يۇرتتا بىر كىشى بولغانىكەن. ئۇ كىشىنىڭ مەمەتنىياز دېگەن بىر ئوغلى بار ئىكەن، كۈنلەر ئۆتۈپ، يىللار ئۆتۈپ ئوغۇل چوڭ بولغانچە مەمەتنىياز دېگەن بۇ ئىسىم مەمەتنىيازغا ئۆزگىرىپتۇ. قىش ئۆتۈپ ئەتىياز كېلىپتۇ، كېيىن ياز ئۆتۈپتۇ، كۈز تۈگەپتۇ، قىشمۇ ئارقىسىدىن قوغلاپ كېلىپتۇ. كىشىلەر تۇنجى ياغقان قارنىڭ شەرىپىگە ئۆزلىرىنىڭ قائىدە - يوسۇنى بويىچە كاتتا زىياپەتلەرنى راسلاپ قارلىق ئويۇنى ئويناپ - تۇ. ھەممە كىشىلەرنىڭ دىلى شاد - خۇراملىقتىن يايىراپتۇ. ئۆي - ئۆيلەردە تويلار قايناپتۇ. يۇرت - جامائەت توي ئويناپ ھارماپتۇ، ئوينىغانچە، تويغا قانماپتۇ، مەمەتنىياز مۇ ھەممە تويىدىن قالماپتۇ.

شۇ جەرياندا ئۇ بالاغەت -

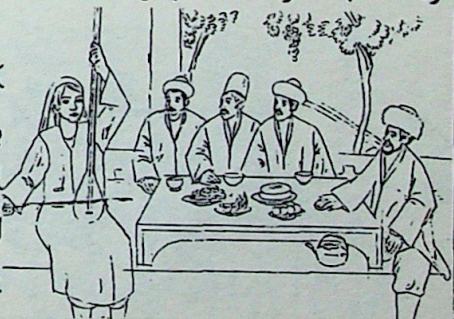
كە يېتىپ چوپچوڭ يىگىت

بولۇپ قاپتۇ. ئوغۇل «جۈي -

لۈمەك» بولۇپتۇ، ئاتىسى با -

لىسىنى «ئۆيلىمەك» بولۇپ -

تۇ. شۇنداق قىلىپ، ئاتىسى

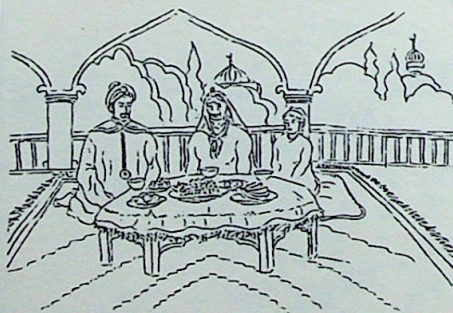

ئەل - يۇرت ئارىسىدىن ئۆزىگە يارىغۇدەك بىر قىز تېپىش ئۈچۈن ئوغلىنى يېتىلەپ مەھەللىمۇ مەھەللە ئايلانماق بوپتۇ. ئوغۇل بۇ - نىڭغا ماقۇل بوپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ئايلىنىشنى باشلىۋې - تىپتۇ، كالىسىدىكى بارلىق خىياللارنى تاشلىۋېتىپتۇ. ئۆيلەر - نىڭ ئالدىغا بىرمۇ بىر كېلىۋېرىپتۇ. ئاتىسى ھەربىر قىزى بار ئۆيىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپ - جار - قىراپ، ۋاراڭ - چۈرۈڭ كۆتۈرۈپ ئوغلىغا كايىپتۇ. گۇناھلارنى قويۇپتۇ. بۇ ۋاراڭ - چۈرۈڭلارنى ئاڭلىغان قىزلار ئۆيلىرىدىن يۈگۈرۈشۈپ چىقىپتۇ، ئىشك ئالدىدىكى بولغان ئىشنى كۆرۈپ - تۇ، بىردەم ھەيرانلىقتا تۇرۇپتۇ. ئاندىن ئەقلى لال بولغان ھالدا بىر قىز:

— ۋاي ئاتا، ئوغۇللىرىغا نېمانچە كايىيلا، ئاچچىقلىرىنى بېسىۋالسىلا، — دەپتۇ. ھېلىقى كىشى:

— بۇ ئوغۇلۇم مەن نېمە قىل دېسەم شۇنى قىلىدۇ، — دەپ دادلاپتۇ. بۇ قىز كۆڭلىدە: قانداق ساراڭ ئادەم بۇ، دەپ ئويلاپ:

— دېگەنلىرىنى قىلسا يەنە نېمە كايىش؟ شۇنداقمۇ كايىش بولامدۇ؟ — دەپتۇ.

بۇ كىشى قىزنىڭ جاۋا - بىنى ئاڭلاپ كۆڭلىدە: ھە بۇ قىز يارمايدىكەن، دەپتۇ - دە، باشقا بىر كىشىنىڭ ئىشكى ئالدىغا ئوغلىنى يېتىلەپ بېرىپ يەنە بايقىد -

دەكلا كايىپتۇ. ئۇ ھويلىدىنمۇ قىزلار چىقىپ بايقىدەكلا سورايدۇ. تۇ - دە، ئۇ كىشىنىڭ جاۋابىغا بايقى قىزلار بەرگەن جاۋابىنى بېرىپتۇ. ئوغۇلنىڭ دادىسى ئۇلارنى «يارمايدىكەن» دەپ ئۇيەر - دىنمۇ كېتىپتۇ. ئۇلار مەھەللىدىكىلەرنى قويماي ئارىلاپتۇ، ئۆي - ئۆيلەردىن چىققان قىزلارنىڭ جاۋابىنى ئاڭلاپتۇ. ھەممىسىنىڭ بەرگەن جاۋابى ياقماي ئۆنسز كېتىپتۇ. شۇنداق قىلىپ، ئۇلار ماڭا - ماڭا بارمىغان مەھەللىسى، ئارىلىمىغان ئۆيى قالماپتۇ. ئەمما ھەممىسىنىڭ بەرگەن جاۋابى بىر خىل بولغاچقا، ھېچقاچان سىسى يارماپتۇ. ئۇلارنىڭ ئۆز كۆڭلىگە ياققۇدەك قىز تېپىشتىن ئۈمىدى ئۈزۈلۈپتۇ، ئارزۇيىغا يېتەلمىگەنلىكتىن كۆڭلى بۈزۈ - لۈپتۇ. ئەمدى قانداق قىلىش ھەققىدە تولا ئويلاپ بېشى قېتىپتۇ. شۇ خياللار بىلەن نۇرغۇن يەرلەردىن ئۆتۈپتۇ. مەھەللىدىن خېلى يىراق جايلارغىمۇ كېتىپتۇ.

ئۇلار شۇ مېڭىش بىلەن كېتىپ بېرىپ ئالدىغا شۇنداق بىر قارىسا، ئېتىز بېشىدا يالغۇز بىر ئۆي كۆرۈنۈپتۇ. ئۇلارنىڭ ئۈ - مىد شامى ۋالىدە يېنىپتۇ. قانداقلا بولمىسۇن شۇ ئۆيگە بېرىپ بېقىش نىيىتىگە كېلىپتۇ. ئۇلار بىردەمدە ئۇ ئۆيىنىڭمۇ ئالدىغا كېلىپتۇ. بۇرۇنقىدەك ئوڭ -

لىنىڭ ئۈستىدىن دادىسى قاتتىق كايىشقا باشلاپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ ئۆي - دىنمۇ بىر قىز چىقىپ:

— ئەسسالام ئاتا، ئو -

غۇللىرى نېمە گۇناھ قىلدى، نېمە ئانچە كايىيلا؟ — دەپ سوراپ-
تۇ.

ئاتىسى قىزنىڭ سالىمغا جاۋاب بېرىپ:

— قارىمامسىز قىزىم، بۇ بالا مەن نېمە دېسەم شۇنى قىلد-
دۇ، — دەپ دادلاپتۇ.

قىز بۇ گەپنى ئاڭلاپ بىردەم ئويلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن:
— توغرا، ئوغۇللىرى ئەيىبلىك ئىكەن، ئەلۋەتتە كايىشقا
تېگىشلىك ئىكەن. شۇنداق بولسىمۇ ئۆيگە بېرىپ نەسىھەت قىل-
سىلا بولاتتىغۇ، كۈچىدا بۇنداق قىلىش سەت ئەمەسمۇ. — دەپتۇ
قىز، — ئىش دېگەننى ھەمىشەم سىلى دېگەندەك قىلماي ئەلۋەت-
تە... قىلىشى كېرەك. شۇنداق ئەمەسمۇ ئاتا ۋە بالا!

— رەھمەت قىزىم، يارايىسىز، — دەپتۇ ھېلىقى كىشى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇ قىز ھېلىقى كىشىنىڭ سىنىقىدىن ئۆتۈپ
كېلىنلىككە ياراپتۇ.

قېنى ئېيتقىنچۇ، بۇ قىز قايسى سۆزى بىلەن ئاتا - بالغا
يارىدى؟

مۆھتەرەم بوۋاي چۆ-
چەك ئاخىرلىشىشى بىلەنلا
بىلقۇتجاننىڭ چىرايىغا سو-
ئال نەزىرىدە تىكىلدى، ئەد-
ما ئۇنىڭ كۆزلىرى غەلىتە
پارقىراپ كەتتى ۋە بوۋىسىد-

دىن كۆزىنى ئېلىپ قېچىشقا باشلىدى.

— بۇ بەك سىرلىق چۆچەك ئىكەن، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇرۇنقى زاماندىكى يېزىلاردا بولىدىغان توي - تۆكۈنگە ئائىت ئىكەن، مەن تېخى كىچىك، ئۇنداق چوڭلارنىڭ ئىشىنى بىلمەيدىغان تۇرسام، قانداقمۇ توغرا جاۋابىنى تېپىپ چىقالايمەن؟ — بىلقۇتجان شۇنداق دەپ توقۇمىنى قورساققا ئالدى.

— بوپتۇ، بايا دېگەنلىرىڭنىڭ ئاساسى بار ئىكەن، — دېدى بوۋىسى سەل يۇمشاپ، — بۇنىڭ جاۋابىنى مەن ساڭا دەپ بېرەي: ئۇ قىز «ئەلۋەتتە، ھەر ئىشنى ئۆزى بىلىپ قىلىشى كېرەك» دېگەن سۆزى بىلەن ئاتا - بالغا يارايتۇ.

— دېمىدىممۇ، بۇ مەن بىلمەيدىغان ئىشلار ئىكەن ئەمەسمۇ، شۇڭا تاپالمىغان گەپ، — دېدى بىلقۇتجان ئاتىتىن چۈشىمۇ ئۇ. زەڭگىدىن چۈشمەي، — ئەگەر ماڭا تونۇشلۇق تۇرمۇشتىن ئېلىنغان چۆچەك بولسىدى، جاۋابىنى چوقۇم تاپالغان بولاتتىم.

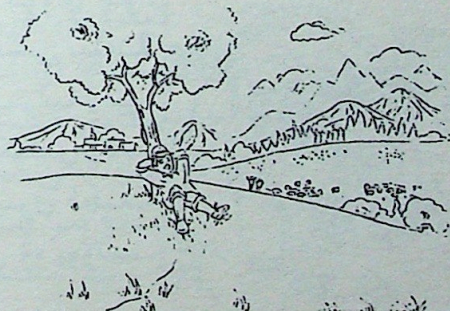
— گېپىڭ گەپ - ھە؟

— گېپىم گەپ.

— ئۇنداق بولسا، ئەمدىكى چۆچەكلىك تېپىشماقنىڭ جاۋا.

بىنى تېپىپ

باق!

بۇ قىز كىمگە تەئەللۇق

بار ئىكەنۇ، يوق ئىكەن، ئاچ ئىكەنۇ، توق ئىكەن، بۇرۇنقى زاماندا ياسىن ئاخۇن ئىسىملىك بىر دېھقان ئۆتكەنكەن. بۇ دېھ- قاننىڭ ئۈچ ئوغلى بولۇپ، چوڭ ئوغلىنىڭ ئىسمى ئاۋۇت، ئوت- تۇرانچى ئوغلىنىڭ ئىسمى داۋۇت، كەنجى ئوغلىنىڭ ئىسمى سا- ۋۇت ئىكەن. ئايلار ئۆتۈپتۇ، يىللار ئۆتۈپتۇ. بۇ ئوغۇللارنىڭ بۇ- رۇتلىرى خەت تارتىپ ئۆيلەيدىغان ۋاقىت بولۇپ قاپتۇ. بىر كۈنى ياسىن ئاخۇن قوشنىسى سادىر ئاخۇننى چاقىرىپ:

— مەن ئوغۇللىرىم بىلەن توي توغرۇلۇق يۈز تۇرا سۆزلە- شىشنى ئەپسىز كۆردۈم. شۇڭا ئۆزلىرى ئوغۇللىرىم بىلەن ئاي- رىم - ئايرىم پاراڭلىشىپ، كىمنىڭ كىمگە كۆڭلى بارلىقىنى ئوقۇپ باقسىلا، شۇنىڭغا قاراپ ئەلچى ئەۋەتسەك، — دەپتۇ. سا- دىر ئاخۇن ياسىن ئاخۇننىڭ دېگىنى بويىچە ئاۋۇت بىلەن كۆرۈ- شۈپتۇ.

— كىمنى ئالغۇڭىز

بار؟ — دەپ سوراپتۇ سادىر

ئاخۇن ئاۋۇتتىن.

— مېنىڭ ئۆستەڭنىڭ

ئۇ قېتىدىكى نىزامىدىن ئا-

خۇننىڭ قىزى پاتەمخاننى ئالغۇم بار، مېنى شۇنىڭ بىلەن بىر
ئۆيدە قىلىپ قويسا، دادامدىن مىڭ مەرتىۋە خۇش بولاتتىم، —
دەپتۇ ئاۋۇت.

سادىر ئاخۇن ئاۋۇت بىلەن كۆرۈشۈپ بولغاندىن كېيىن
داۋۇت بىلەن كۆرۈشۈپتۇ.

— داۋۇت بالام، سىز كىم بىلەن توي قىلىشنى خالايسىز؟ —
دەپ سوراپتۇ سادىر ئاخۇن.

— دادام مېنى مۇرادىغا يەتسۇن دېسە، — دەپتۇ داۋۇت، —
نىزامىدىن ئاخۇننىڭ قىزى پاتەمخاننى ماڭا ئېلىپ بەرسەن ئىد-
كەن، — دەپتۇ. سادىر ئاخۇن ئۇ يەردىن چىقىپ ساۋۇتنى ئىزدەپ
تېپىپ:

— سىز ئۆيلەنگۈدەك بولۇپ قالدىڭىز، كۆڭلىڭىز كىمنى
خالايدۇ؟ — دەپ سورىغانىكەن، ئۇ:

— ئالسام، نىزامىدىن ئاخۇننىڭ قىزى پاتەمخاننى ئالىمەن،
بولمىسا ئۆمۈربويى خوتۇن ئالمايمەن، — دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

سادىر ئاخۇن بۇ ئۈچ ئوغۇلنىڭ ئەھۋالىنى ياسىن ئاخۇنغا
مەلۇم قىپتۇ. ياسىن ئاخۇن بۇ ئىشتىن ھەيران بولۇپ، بېشىنىڭ

ئىچىمۇ، تېشىمۇ قېتىپتۇ.

ئۇنداق ئويلاپ، بۇنداق ئويلاپ

ئوغۇللىرىنىڭ بىرىنى بول-

سىمۇ مۇرادىغا يەتكۈزەي دې-

گەن قارارغا كېلىپ، نىسا-

خان دېگەن قوشنىسىنى پا-

تەمخانىنىڭ يېنىغا ئەۋەتىپتۇ. پاتەمخان مەقسەتنى چۈشەنگەندىن كېيىن:

— ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ كارامەتلىرىنى كۆرسەتسۇن. مەن شۇ - نىڭغا قاراپ بىرىنى تاللايمەن، — دەپتۇ.

نساخان پاتەمخاننىڭ گېپىنى ئېقىتماي - تېمىتماي ياسىن ئاخۇنغا ۋە ئۈچ ئوغلىغا يەتكۈزۈپتۇ. ئۈچ ئوغۇل مەسلەھەتلىشىپ قايسىمىز كارامەتلىك بولساق، پاتەمخان شۇنىڭغا نېسىپ بولسۇن دەپ پۈتۈشۈپتۇ.

ئۈچ ئوغۇل ئۆزلىرىنى سىناش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئۇلار مېڭىپ - مېڭىپ قىرىق كۈندىن كېيىن بىر كاتتا شەھەر - گە بېرىپ قاپتۇ. ئۇلار قىرىق قېچىرغا يۈكلەپ كەلگەن مەشۇت يىپىلىرىنى ۋە قېچىرلىرىنى سېتىپ پۇلىنى تەڭ بۆلۈشۈپتۇ. ئۈچ ئايدىن كېيىن ئۇچرىشىدىغان ساراينى مۇقىملىۋېلىپ، ھەر بىرى ئۆزى خالىغان كۈچىغا كىرىپ كېتىپتۇ.

بىز ئەمدى گەپنى ئاۋۇتتىن باشلايلى.

ئاۋۇت مېڭىپ - مېڭىپ چوڭ، ئاۋات بىر بازارغا چىقىپ قاپتۇ. ھەر خىل تاۋار - دۇردۇن، گەزمال، خام، چەكمەنلەرنىڭ نەرخىنى سۈرۈشتۈرگەندىن كېيىن، ئالدى - ساتتى بىلەن شۇ - غۇللىنىپتۇ. ئىككى ئاي ئىچىدە پۇلى نەچچە ئون ھەسسە كۆپە - يىپتۇ. ئۇ خۇشال بولۇپ، پاتەمخاننىڭ كۆڭلىگە ياققۇدەك بىر نەرسە تېپىش ئۈچۈن دۇكان - يايملارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، بىر دوقمۇشقا كېلىپ قارىسا، بىر ئاقساقال بوۋاي ئۆردەك - غازلار ئۈزۈپ يۈرگەن كۆلنىڭ نۇسخىسى چۈشۈرۈلگەن چىرايلىق بىر

گىلەمنى يېيىپ ئولتۇرغۇدەك. ئاۋۇت بۇ گىلەمگە قىزىقىپ:

— نەچچە يۇلغا ساتىدىلا؟ — دەپ سوراپتۇ. بوۋاي:

— ئون مىڭ تىللاغا ساتمەن، — دەپتۇ. ئاۋۇت:

— نېمانچە قىممەت؟ ئون مىڭ تىللا دېگەنگە مىڭ پارچە گى-

لەم كېلىدۇ، — دەپتۇ. بوۋاي:

— بۇ ئادەتتىكى گىلەم ئەمەس، ئۇچار گىلەم، ئاڭلىغانمۇ-

سىز؟ — دەپ سوراپتۇ. ئاۋۇت:

— ئاڭلىغان، ئەمما كۆرمىگەن، — دەپتۇ. بوۋاي ئاۋۇتنى

گىلەمگە ئولتۇرغۇزۇپ:

— ئۈچ گىلەمم! — دېگەنكەن، گىلەم ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ

ئۇچۇشقا باشلاپتۇ.

بوۋاينىڭ ئېيتىشىچە، بۇ گىلەمدە ئولتۇرۇپ بىر يىللىق

يىراقتىكى جايغا بىر دەمدىلا بارغىلى بولىدىكەن. ئاۋۇتنىڭ تەلىپى

بىلەن بوۋاي گىلەمنى يەرگە چۈشۈرۈپتۇ. ئاۋۇت بۇ گىلەمنى ئون

مىڭ تىللاغا سېتىۋاپتۇ.

بىز ئەمدى گەپنى داۋۇتتىن ئاڭلايلى:

داۋۇت كىرگەن كوچا يېمەك - ئىچمەك بازىرى ئىكەن. ئۇ

كوچىنىڭ ئايغىدىن بىر دۇكانلىق يەر سېتىۋېلىپ، ئىنتايىن

چوڭ بىر دۇكان ئېچىپ، كەچ يېتىپ سەھەر تۇرۇپ، ھەر كۈنى

نەچچە مىڭ خېرىدارنى ئۆزىتىپتۇ. ئىككى ئايدىن كېيىن پۇلنىڭ

ھېسابىنى ئالالمىغۇدەك باي بولۇپ كېتىپتۇ. داۋۇت ئەمدى پا-

تەمخانىنىڭ كۆڭلىگە يارىغۇدەك بىر نەرسە تاپاي دەپ بازارنى ئاي-

لىنىشقا باشلاپتۇ. بىر يەرگە بارسا، بىر مومىنىڭ بىر تال ئالمى-

نى كىشىلەرگە كۆرسىتىپ:

— بۇ ئالمنى ھەرقانداق كېسەل كىشى يېسە دەرھال ساقىد-
يىدۇ، — دەۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپتۇ ۋە ئالمنىڭ باھاسىنى سوراپ-
تۇ.

— ئون مىڭ تىللادىن بىر پۇل كەم بولسا ساتمايمەن، —
دەپتۇ.

موماي ئالمنى داۋۇتقا بىر پۇرتىپ قويغانىكەن، داۋۇت شۇ
ھامان تاغنى بىر بارمىقى بىلەن كۆتۈرگۈدەك كۈچ - قۇۋۋەتكە
تولۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن داۋۇت ئون مىڭ تىللا بېرىپ ئالمنى
ئاپتۇ.

ئەمدى بىز گەپنى ساۋۇتتىن ئاڭلايلى:

ساۋۇت كىرگەن كوچا زىننەت بۇيۇملىرى بازىرى ئىكەن. ئۇ
ھەرخىل زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرى ئېلىپ - سېتىپ شۇ شەھەر -
دىكى ئەڭ كاتتا بايلارنىڭ بىرى بولۇپ قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن سا-
ۋۇت پاتەمخانى ھەيران قالدۇرغۇدەك بىر نەرسە ئېلىش ئۈچۈن
بازارنى ھەر كۈنى ئايلىنىشقا باشلاپتۇ. بىر كۈنى بىر جۇۋان سا-
ۋۇتنىڭ ئالدىغا كېلىپ:

— غوجام، بۇ ئەينەكنى ئېلىۋېلىڭ، — دەپ ئۆزىنىڭ كۆزد-
دىن چوڭراق بىر ئەينەكنى كۆرسىتىپتۇ. ساۋۇت باھاسىنى
سوراپتۇ. جۇۋان:

— ئون مىڭ تىللاغا ساتىمەن، — دەپتۇ. ساۋۇت ھەيرانلىق-
تىن پېشانىسىگە بىرنى ئۇرۇپ:
— يائىلا، نېمانچە قىممەت؟ — دەپ سوراپتۇ. جۇۋان ئەي-

نەكنىڭ خاسىيىتىنى سۆزلەپ بولغاندىن كېيىن:

— ئىشەنمىسىڭىز ئۆزىڭىز كۆرۈپ بېقىڭ، — دەپتۇ. ساۋۇت ئەينەككە شۇنداق قارىغانىكەن، قەلەم قاشلىق، سۈمبۇل چاپلىق، ئاي دېسە ئاغزى بار، كۈن دېسە كۆزى بار، گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق پاتەمخانىنى كۆرۈپ ھوشىدىن كەتكىلى تاس قاپتۇ. مىڭ تەسەلىكتە ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ، ئەينەكنى سېتىۋاپتۇ، ئىككى ئاكىسى بىلەن ئۇچرىشىدىغان سارايغا كېلىپ ئۇلار بىلەن ئۇچرىشىپتۇ. ئاۋۇت بىلەن داۋۇت گىلەم بىلەن ئالمنىڭ خاسىيىتىنى سۆزلەگەندىن كېيىن ساۋۇت:

— ماۋۇ ئەينەككە قاراپ بېقىڭلار، — دەپتۇ. ئۈچ ئوغۇل ئەينەككە بىللە قارىغانىكەن، پاتەمخانىنىڭ جان تالىشىپ سەكراتتا ياتقانلىقىنى كۆرۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئاۋۇت:

— ئۇچار گىلەمگە ئولتۇرۇپ ئۇنىڭ يېنىغا دەرھال بارايلى! — دەپتۇ. ئۈچ ئوغۇل گىلەمگە ئولتۇرۇپتۇ. ئاۋۇت:

— ئۈچ گىلىمىم! — دەپتۇ. ئۇچار گىلەم ئاسمانغا كۆتۈرۈلۈپ ئۇچۇپ، بىردەمدىلا پاتەمخانىنىڭ ھويلىسىغا چۈشۈپتۇ. ئوغللار يۈگۈرگىنىچە پاتەمخانىنىڭ يېنىغا كىرىپتۇ. ساۋۇت يانچۇقىدىن ئالمنى ئېلىپ پۇراتقاننىكەن، پاتەمخان شۇ ھامان كېسەلدىن ساقىيىپ ئورنىدىن قوپۇپتۇ. پاتەمخان ئۆزىنىڭ ساقىيىپ كېتىشىگە ئۈچ ئوغۇلنىڭ ئوخشاش تۆھپىسى بارلىقىنى ئۇققاندىن كېيىن، تەڭلىكتە قېلىپ:

— مېنىڭ كىمگە تېگىشىمنى ئۆزۈڭلار بەلگىلەڭلار، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئاكا - ئۇكىلار ئوتتۇرىسىدا جېدەل باشلىدى.

نىپتۇ. ئاۋۇت:

— گىلەمدە ئولتۇرغۇزۇپ دەل ۋاقتىدا ئەكەلمىگەن بولسام،

ئالمنى پۇراتقىلى بولاتتى؟ — دەپتۇ. داۋۇت:

— ئالمنى پۇراتمىغان بولسام پاتەمخان كېسەلدىن ساقىد.

يىلمايتتى، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. ساۋۇت:

— مېنىڭ ئەينىكىمدە پاتەمخاننىڭ كېسەل ئىكەنلىكى كۆ.

رۇنىمىگەن بولسا، گىلەم بىلەن ئالمنىڭ خاسىيىتى جارى بول.

مايتتى. شۇڭا پاتەمخاننى مەن ئېلىشىم كېرەك! — دەپ تۇرۇۋاپتۇ.

ھەي جېنىم بالام! ئويلاپ باق، پاتەمخاننى كىم ئۆز ئەمرىگە

ئېلىشى كېرەك؟

مۆھتەرەم بوۋاي چۆچەكنى ئېيتىپ بولۇپ، سىناش نەزىرىدە

بىلقۇتجانغا قارىدى. ئۇ بۇ قېتىم ھېچقانچە تەمىرىمەي، كۆزىنى

يىراقلارغا تىكىپ پىكىر يۈرگۈزۈۋاتاتتى. بىر ھازادىن كېيىن

بىلقۇتجان:

— بوۋا، بۇ تېپىشماقلىق چۆچەكمۇ بەك مۇرەككەپ ئىكەن،

ئەمما مەن ئۇنىڭ جاۋابىنى چوقۇم تاپالايمەن، سىز بىر دەم تە.

خىر قىلىپ تۇرۇڭ. مەن بىردەم ئويلىنىۋالاي، بولامدۇ؟

بىلقۇتجان بىردەم ئويلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن، بوۋىسىغا

لاپىدە قاراپ:

— مەن دەپ باقاي، — دېدى چوڭقۇر ئويلىنىپ، — پاتەمخان

خاسىيەتلىك ئالما سېتىۋالغان ئوتتۇراڭچى ئوغۇل داۋۇتقا ئەل.

لۇق بولۇشى كېرەك. چۈنكى، ئۇنىڭ خاسىيەتلىك ئالمىسىنى پۇ.

رىغان كىشى ئېغىر كېسەلدىن ساقىيىپ قايتا ھاياتلىققا ئېرىد-
شيدۇ. ئەگەر ئۇ پاتەمخانىڭ كېسەل بولۇپ قالغانلىقىنى جاھان-
نەما ئەينىكىدە كۆرمىي، ئۇچار گىلەمدە ئولتۇرۇپ ۋاقتىدا كەل-
مىگەن تەقدىردىمۇ، بەربىر قايتىپ كەلگەن، خاسىيەتلىك ئال-
مىسىنى پۇرىتىپ پاتەمخانىنى تىرىلدۈرۈۋالغان بولاتتى. شۇڭا، پا-
تەمخان ئۆزىگە جان ئاتا قىلغۇچى داۋۇتقا تەئەللۇق بولۇشى كې-
رەك.

— بالام، يەنىمۇ ياخشىراق ئويلاپ باق، — دېدى بوۋاي ئۇنى
توغرا تەرەپكە يېتەكلەپ، — داۋۇت سېتىۋالغان خاسىيەتلىك ئال-
ما پەقەت كېسەلنىلا ساقايتالايدۇ، ئەمما ئۆلۈكنى تىرىلدۈرەلمەي-
دۇ. سەن ئېيتقاندىكى بولغاندا، داۋۇت ئەگەر پاتەمخانىنى جاھاننە-
مىدا كۆرمىي، ئۇچار گىلەمگىمۇ ئولتۇرماي، ئۆزى بىلگەنچە يول
مېڭىپ نەچچە ئايدا كەلسە، پاتەمخان بۇ دۇنيادىن ئاللىقاچان
خوشلىشىپ، قەبرىستانلىققا دەپنە قىلىنىپ بولغان بولىدۇ. ئۇ
چاغدا ئۇنىڭ خاسىيەتلىك ئالمىسى ھېچنېمىگە ئەسقاتمايدۇ. شۇ-
نىڭ ئۈچۈن سەن بۇ پىكرىڭدىن ئەڭ ياخشىسى ۋاز كەچسەڭ
بولارمىكىن.

بىلقۇتجان بىردەم ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن:

— ئۇنداق بولسا، قىز ئۇچار گىلەم سېتىۋالغان ئاۋۇتقا تە-
ئەللۇق بولسا توغرىدەك قىلىدۇ، چۈنكى، ئۇنىڭ ئۇچار گىلىمى
بولغاچقىلا، ئۇلار دەل ۋاقتىدا كېلىپ پاتەمخانىنى قۇتقۇزۇۋالالىدى
ئەمەسمۇ؟ — دېدى.

— ئەگەر جاھاننەما ئەينىكىدە پاتەمخانىنى كۆرمىگەن بولسا

ئۇلار يەنىلا ۋاقتىدا كېلەلمىگەن بولاتتى. چۈنكى، ساۋۇت خاسە - يەتلىك ئەينەكتىن پاتەمخاننىڭ سەكراتقا چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلىپ ئىككى ئاكىسىنى ئىزدەپ باردى، ئاندىن ئۇچار گىلەمگە ئولتۇرۇپ ۋاقتىدا باردى، ئاندىن خاسىيەتلىك ئالىمنى پۇرتىپ قىزنى قۇتقۇزۇۋالدى. شۇنىڭ ئۈچۈن ئوبدانراق ئويلىغان بالام، قىز زادى كىمگە تەئەللۇق بولۇشى كېرەككەن؟ — دېدى بوۋاي.

— ھە، ئەمدى تاپتىم! — دېدى بىلقۇتجان گۆھەر تېپىۋال - خاندەك خۇش بولۇپ، — قىز جاھاننەما سېتىۋالغان كەنجى ئوغۇل ساۋۇتقا تەئەللۇق بولۇشى كېرەك ئىكەن. قىزنىڭ قۇتقۇزۇپ قېلىنىشىدا ئۇ باش سەۋەبچى بولدى، ئاندىن ئۇلار ئۇچار گىلەمگە ئولتۇرۇپ بېرىپ، خاسىيەتلىك ئالىمنى پۇرتىپ قىزنى قۇتقۇزۇپ قالدى...

— ئەمدى توغرا جاۋابىنى تاپتىڭ! — دېدى بوۋاي ئۇنى قۇت - لۇقلاپ، — مانا، كالا ئىشلەتسەڭلا تاپالايسەن ئەمەسمۇ؟

— لېكىن، خاسىيەتلىك ئالما بولمىسا، قىز يەنىلا كېسەل - دىن ساقىيالمىتتى... — دېدى بىلقۇتجان بوۋىسىنىڭ چىرايىغا سىناش نەزىرى بىلەن قاراپ.

— ئاڭلا بالام، — دېدى مۆھتەرەم بوۋاي ئۇنىڭغا، — بۇ تېپىشماقنىڭ جاۋابى شۇكى، پاتەمخان كەنجى ئوغۇل ساۋۇتقا تەئەللۇق بولۇشى كېرەك. چۈنكى ساۋۇت

جاھاننامە ئەينىكىدە پاتەمخاننىڭ سەكراتقا چۈشۈپ قالغىنىنى كۆرمىگەن بولسا ئاۋۇت بىلەن داۋۇت خەۋەرسىز قالاتتى - دە، پا- تەمخاننىڭ قېشىغا بارمايتتى. شۇنىڭ بىلەن پاتەمخان جان تەس- لىم قىلاتتى. بالام، بارا - بارا زېھنىڭ ئېچىلىۋاتىدۇ، ئەمدى ئېيتىپ بېرىدىغان چۆچەكلىك تېپىشماقلارنىڭ جاۋابىنى دەرھال تېپىۋالامسەن نېمە؟

— تاپالىشىم مۇمكىن، — دېدى ئۇ كۈلۈپ تۇرۇپ.
— ئۇنداق بولسا ئاڭلا، چوقۇم جاۋابىنى مۇستەقىل تاپىسەن جۈمۈ!
— ماقۇل بوۋا!

شۇنداقمۇ جاۋاب بولامدۇ

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا، يەتتە تاغنىڭ ئېرىسىدا، شۇنداق يۇرتلارنىڭ بىرىدە كىچىكمۇ ئەمەس، چوڭمۇ ئەمەس، ئەمما نامى شۇ يۇرتقا پۇر كەتكەن بىر توي بولغانمىش. توي ئۆزىنىڭ نازۇ نېمەتلىرىنىڭ ھەشەمەتلىكلىكى بىلەن ھەم ئەتىگەندىن تاكى كەچكىچە توختىماي چېلىنغان داقا - دۇمباقلىرىنىڭ ھەيۋىتى بىلەن يۇرتقا پۇر كەتمەستىن، بەلكى تويىدىكى بارلىق قىز - يى - گىتلەرنىڭ ئەقلىنى لال قىلغان ئاجايىپ بىر ئىش بىلەن بۇ توي - نىڭ نامى پۇر كەتكەنمىش.

توي راسا قىزىۋاتقان چاغدا تويغا كەلگەن يىگىتلەردىن بىرى بىردەم ئۇياققا، بىردەم بۇياققا، بىردەم ئىشىككە قاراپ تىت - تىت بولۇپ ئولتۇرغانمىش. ئەسلىدە بۇ تويغا يىگىتنىڭ جاندىن ئەزىز مەشۇقى كەلمەكچىمىش، بىراق يىگىت قىزنى شۇنچە كۈت - سىمۇ قىز كېلەلمەپتۇ. ئاخىر يىگىتنىڭ سەۋر قاقچىسى چېقىد - لىپ، تولا تەلمۈرۈپ كۆزلىرى ئېچىشىپ، ئاچچىقىدا ئەقلى كې - سىلىپ زادى بولالماي قاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن يىگىت سىڭلىسىنى چاقىرتىپتۇ ۋە كىشىلەردىن يوشۇرۇن ھالدا:

— ئۇكام، ئالدىنقى كۈنى ساڭا مېغىز بەرگەن كىشىنى چا - قىرىپ كەلگىن، تېزىرەك كەلسۇن، — دەپ ئەۋەتىپتۇ. قىز چاق

خېلىدىن كېيىن يالغۇز قايتىپ كېلىپتۇ. يىگىت سىڭلىسىنى يالغۇز كۆرۈپ، ئۆزىنى باسالمايغان ھالدا باشقىلارنىڭ يېنىدىلا: — ئۇكام، سەن چاقىرىپ كەلمەكچى بولغان ئادەم قېنى، نې-مىشقا كەلمىدى؟ — دەپ سوراپتۇ.

قىز چاق ئاكىسىنىڭ سورىغان سوئالىغا دەرھاللا مۇنداق جاۋاب بېرىپتۇ:

بېرىۋىدىم قىچقارغىلى،
يوق ئىكەن، كېلەي دېدى.
كەلسىمۇ كېلەر ئىدى،
كېلىپ قېلىپ، كېلەلمىدى.

يىگىت قىزنىڭ جاۋابىنى دەرھال چۈشىنىۋاپتۇ. بىراق بۇ جاۋابنىڭ مەنىسىنى ئەتراپتا تۇرغانلارنىڭ ھېچقايسىسى چۈشەنەلمەپتۇ، ئۆزئارا بەس - مۇنازىرە قىلىشىپتۇ، يىگىتتىن سورىدى: شىپتۇ. يىگىت ئۇلارغا زادى ئېيتالماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن توي بارا - بارا بەس - مۇنازىرىگە ئايلىنىپ كېتىپتۇ. بۇ ئىش شۇ ھامان مەھەللىگە تارقىلىپتۇ، ئۇ گەپلەر شۇ قىزنىڭ قۇلقىغىمۇ يېتىپتۇ. بۇ ئىش قىزنىڭ كۈلكىسىنى قىستايتۇ. بىراق قىزمۇ ھېچكىمگە تىنماپتۇ.

شۇنداق قىلىپ، بۇ قوشاق - قىزنىڭ جاۋابى كىشىلەرگە بىر سىر بولۇپ قاپتۇ. بۇ ئىش بىلەن تويىنىڭ ناممۇ پۇر كېتىپتۇ، تاكى ھازىرغىچە

كىشىلەر بۇ ئىشنى سۆزلىشىدىكەن. ئەمما قىزنىڭ جاۋابىنى ھېچكىم چۈشەنەلمەپتۇ. قېنى جېنىم بالام، سەن بۇ جاۋابنىڭ مەنىسىنى ئېيتىپ بېرەلمەسەن؟

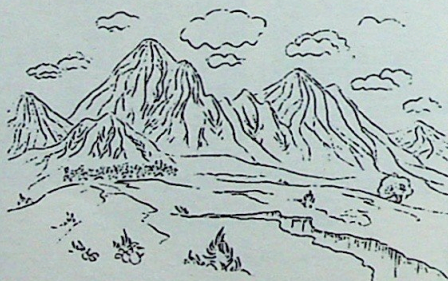
بىلىقۇتجان لاپ ئۇرۇپ قويغىنىغا پۇشايمان قىلىدىمۇ - قانداق، بوۋىسىدىن يەنە كۆزىنى قاجۇرۇشقا باشلىدى.
— بالام، ساڭا نېمە بولدى، — دېدى بوۋاي، — ھەر قېتىم چۆچەكنى باشلاشتىن ئىلگىرى مەيدەڭگە مۇشتلايسەنۇ، چۆچەك تۈگىشى ھامانلا يېلىڭ چىقىپ كېتىدۇ. بۇ قانداق بولغىنى؟
— مەن يەنىلا ھېچنېمىنى ئاڭقىرىمىدىم، — دېدى ئۇ بىر - ئاز خىجىل بولۇپ، — بۇ بىر سۆز ئويۇنى ئىكەن، شۇڭا، توغرا جاۋابىنى تازا تاپالمايۋاتىمەن.

— شۇنداقتىمۇ قانداق جاۋاب ئويلىغان بولساڭ، بىر دەپ باقماسەن، خاتا بولۇپ قالسا بىرلىكتە تۈزىتىمىز، خىجىل بو - لۇشۇڭنىڭ ھېچقانداق ھاجىتى يوق، — دېدى بوۋاي.
— مېنىڭچە، سىڭلىسى ئۇ قىزنى چاقىرىغىلى بارغاندا، قىز - نىڭ ئاتا - ئانىسى يوق بولسا كېرەك، شۇنىڭ بىلەن كېلەي دەپ -

تۇ، ماڭاي دېگەندە ئۇلار كېلىپ قالغاندەك قىلىدۇ.

— يېقىنلاشتىڭ، ھە

ياق، توغرا تاپتىڭ! — دېدى بوۋاي ھاياجانلىنىپ، — توي ئەھلى ئۇ قىزنىڭ ئۆي

ئەھۋالنى تازا چۈشەنمەيدۇ، شۇڭا بۇ قوشاقنىڭ جاۋابىنى ئاڭ-
قىرالمىغان گەپ. يىگىتنىڭ بۇ قوشاقنى دەرھال چۈشىنىۋېلىدۇ،
شى، ئۇ يىگىت سۆيگىنىنىڭ ئائىلە ئەھۋالنى پىششىق بىلىدۇ،
شۇڭا شۇ ھامان چۈشىنىۋالغان. قىزمۇ كىشىلەردىن بۇ قوشاقنى
ئاڭلاپ ئىچىدە كۈلگەن، ئەمما ھېچكىمگە تىنمىغان، شۇڭا كىشى-
لەر بىلمەي يۈرۈشكەن، شۇنداقتىمۇ بۇ توغرىسىدىكى دەتالاش
تۈگىمىگەن. بۇ تېپىشماقلىق چۆچەكنىڭ خاسىيىتى مانا مۇشۇ
يەردە. توغرا جاۋابى شۇكى: قىزچاق يىگىتنىڭ سۆيگىنىنى چا-
قىرىغىلى بارغاندا، ئۆيىدە قىزنىڭ ئۆگەي ئانىسى يوق ئىكەن، شۇ-
نىڭ ئۈچۈن «يوق ئىكەن، كېلەي دېدى» دېگەن. ماڭاي دەپ تۇر-
غاندا ئۆگەي ئانىسى كېلىپ قېلىپ، يىگىتنىڭ قېشىغا بېرىشقا
ئامال قىلالىمىغان، بۇ ئەھۋالنى «كېلىپ قېلىپ، كېلەلمىدى» دەپ
ئۆقتۈرغان. مانا بۇ جاۋاب بىلەن سەن تاپقان جاۋابىڭ قانچىلىك
پەرقى بار؟ مەزمۇن جەھەتتىن ئالغاندا ھېچقانچە پەرقى يوق. سەن
بىرلا ئەقىل ئىشلىتىۋېتىش، مانا تېپىۋالدىڭ، بەك ئەقىللىق بالا
جۈمۈ سەن!

بىلقۇتجان بۇ ماختاشلاردىن قاتتىق ھاياجانلىنىپ كەتتى.

مۆھتەرم بوۋاي ئۇنىڭ مۇ-
شۇ قىزغىن ۋاقتىدىن پايدى-
لىنىپ:

— بالام، ھازىر ئۇخلاي.

دېغان ۋاقتىڭىمۇ خېلى بار

ئىكەن، شۇڭا، ۋاقتىنى چىڭ

تۇتۇپ يەنە بىرنى ئېيتىۋېتەيمۇ؟ — دېدى.

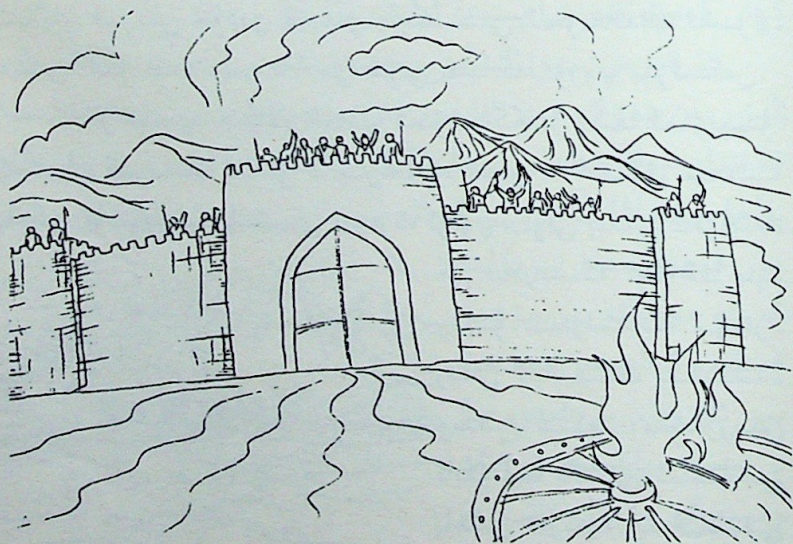
— ماقۇل، — دېدى ئۇ قىزغىنلىق بىلەن، — بۇ قېتىم ئېيتىدىغىنىڭىز تېخىمۇ قىزىقارلىقتۇر ھەقچان.

— قىزىقلىقغۇ قىزىق، يەنە بىر قىزنىڭ كىمگە تەئەللۇق بولۇشى توغرىسىدىكى چۆچەك، — دېدى بوۋاي.

— ۋاي - ۋوي...! — دېدى ئۇ چۇرۇقلاپ، — قىزلارنىڭ كىمگە تەئەللۇق بولۇشى توغرىسىدا نېمانداق كۆپ چۆچەك بۇ؟ ئاۋۋالقىسىغا مەزمۇنى ئوخشاپ قالامدۇ تېخى.

— مەزمۇنى ھەرگىز ئوخشىمايدۇ، ئاڭلاپ بولغاندا بىلىسەن.

— ئۇنداق بولسا جان قۇلىقىم بىلەن ئاڭلايمەن!

قىزنى كىمگە بەرسە مۇۋاپىق

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىسىدا، قۇم چېچەكلىگەندە، تۆگىنىڭ قۇي-
 رۇقى يەرگە تەگكەندە، پاقا بالداققا سەكرىگەندە، تۈلكە باي قاپقان-
 غا دەسسەگەندە، كۆرۈنگەن تاغنىڭ نېرىقى تەرىپىدىكى يۇرتنىڭ
 ئاۋات شەھىرىدە ئابلاباي ئىسىملىك بىر كىشى ئۆتكەنىكەن. ئۇ
 كىشى ئۈچ يۈز ئاتىش كۈنى ئالا قويماي سودا - سېتىق بىلەن
 ئۆتكۈزىدىكەن. ئابلاباينىڭ دۇنيالىقتا بىر تاللا قىزى بولۇپ، ئا-
 يالى قىزى تۇغۇلۇپ ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلغانىكەن.
 ئابلاباي قىزىنى خۇددى كەپتەر باچكىسىنى ئاسرىغاندەك ئاسراي-
 دىكەن. قىز نېمە دېسە دادىسى شۇنى بەجا كەلتۈرۈپ بېرىدىكەن.
 ئايلار ئۆتۈپ، يىللار ئۆتۈپ قىز سەككىز ياشقا كىرىپتۇ.
 ئابلاباي قىزىنىڭ ئەقىل - پاراسەت، ئەدەپ - ئەخلاق جەھەتتە
 ياخشى ئۆسۈپ يېتىلىشىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇنى يېقىن ئەتراپىدە-
 كى مەدرىسەگە ئوقۇشقا بې-
 رىپتۇ. مەدرىسەنىڭ مۇدەر-
 رىسى ئابلاباينىڭ يېقىنلىدە-
 رىدىن ئىكەن. مۇدەررىس
 ئابلابايغا بالىنى ئىنتايىن
 ياخشى تەربىيەلەيدىغانلىقى

توغرىسىدا ۋەدە بېرىپ يولغا سايىش.

ئابلاباي بولسا سودا - سېتىق بىلەن كۈنى ئۆتكۈزۈپتۇ.
قىز ئەتىگەن تۇرۇپ مەدرىسگە بېرىپ كەچتە قايتىپ كەپتۇ. ئاتا -
بالىنىڭ تۇرمۇشى شۇ يۈسۈندا داۋاملىشىپتۇ. ھەش - پەش دې -
گۈچە ئارىدىن ئۈچ يىل ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئابلاباينىڭ سودىسى ئې -
قىپ شەھەردە بارماقتا سانغۇدەك بايلاردىن بولۇپ قاپتۇ. قىزنىڭ
بويى - تۇرقى ئۆسۈپ ھۆسنىگە تولۇپتۇ، ئىلىم - ھېكمەتتە زو -
رىيىپتۇ. ئابلاباينىڭ ھەرەمگە بېرىپ ھاجى بولۇپ كېلىش ئار -
زۇسى تۇغۇلۇپتۇ.

بۇ ئارزۇسىنى دوست - بۇرادەرلىرىگە ئېيتقاندىن، ئۇلار
قوللاپ ياخشى مەسلىھەتلەرنى بېرىپتۇ. ئابلاباي سەپەر تەييارلى -
قىنى نەچچە ۋاقىت قىلىپ ھەممىنى تەق قىلىپ قويۇپتۇ. بىر
كۈنى كەچتە قىزنى يېنىدا ئولتۇرغۇزۇپ:

— قىزىم، سىز ئاپىڭىز رەھمەتلىكتىن كىچىك قالغانىدە -
ڭىز، مەن سىزگە ھەم ئاتا ھەم ئانا بولۇپ ھېچكىمنىڭ قولغا
قاراتماي چوڭ قىلدىم. ئىنشائاللا، بۇنىڭدىن كېيىنمۇ شۇنداق
بولغۇسى. ماڭا كۈندىن - كۈنگە قېرىلىق يېتىپ پۈتۈمدىن ما -
دۇر قېچىۋاتىدۇ. تىرىكلىدە -

كىمدە ھەرەمگە بېرىپ ھەج
قىلىپ كەلسەم دەيدىغان
بىر ئارزۇيۇم بار ئىدى. مال
- بىسات، بايلىقىمىز ئۆم -
رىمىزگە يېتىپ ئاشىدۇ.

شۇڭا، ۋاقتىدا بېرىپ كېلىۋالساممىكىن دەيمەن، سىزنىڭچە قانداق؟ — دەپتۇ.

قىز ئۆزىنىڭ باشقىچە ئويىدا ئەمەسلىكىنى، دادىسىنىڭ ساق - سالامەت قايتىپ كېلىشىنى تىلەيدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ.

— ئۇنداق بولسا، — دەپتۇ ئابلاباي، — مۇشۇ ئۆي، مال - مۈلۈكنىڭ ھەممىسى سىزگە قالدى. مەن كەلگۈچە خاتىرجەم يەپ - ئىچىپ، خەجلەپ تۇرۇڭ. سىزنى مەن ئۇستازىڭىزغا تاپشۇرىمەن. ئۇ ئىلىم - مەرىپەتلىك، قائىدە - يوسۇنلۇق مۆتىۋەر، ئۇنى مېنىڭ ئورنىمدا كۆرەرسىز.

قىز ماقۇللۇق بىلدۈرۈپتۇ. ئەتىسى ئابلاباي قىزى بىلەن مەدرىسەگە بىللە بېرىپ، مۇدەررىسكە قىزنى تاپشۇرۇپ، ئاتا ئورنىدا مۇئامىلە قىلىشنى تاپىلاپ، نۇرغۇن سوۋغا - سالاملارنى ھەدىيە قىلىپتۇ. ئاخىرىدا ئابلاباي مۇدەررىسنى چەتكە تارتىپ تۈرۈپ:

— بۇرادىرىم، نەچچە ۋاقىتتىن بۇيان قىزىمنىڭ دىلىغا كۆپلىگەن ھېكمەتلەرنى سالىدىلا. مەن سىلىدىن مىڭ مەرتىۋە رازى. ئەمدى مەن يىراق سەپەرگە مېڭىش ئالدىدا تۇرۇۋاتىمەن.

تەڭرى ساق - سالامەت قاي.

تىپ كەلگىلى نېسىپ

قىلار، لېكىن «جان بار يەر.

دە قازا بار» دېگەن گەپ بار.

ئەگەر مەن سالامەت قايتىپ

كېلەلمەي قالسام سىلى ئور.

نۇمدا ئاتىدارچىلىق قىلىپ قويارلا، قىزىم بارغانچە چوڭ بولۇۋا-
تىدۇ. «قىز دېگەن ئەرە ياخشى، بولمىسا يەردە ياخشى» دەيدىغان
گەپ بار. مۇبادا مەن كەلگۈچە ۋاقىت ئۆزىراپ قالسا ئۆزلىرى
مۇۋاپىق دېگەن بىرىگە ياتلىق قىلىپ قويسىلا، — دەپتۇ.

مۇدەررىس ئابلايىنىڭ دېگەنلىرىنى ماقۇل كۆرۈپ، خاتىرجەم
سەپەرگە مېڭىشنى ئېيتىپتۇ. ئابلاي بولسا قۇتلۇق بىر كۈننى
تاللاپ، قىزى ۋە بارلىق ئەل — جامائەت بىلەن خوشلىشىپ ھە-
رەمگە قاراپ يولغا چىقىپتۇ.

ئۇ يول يۈرۈپتۇ، يول يۈرگەندىمۇ مول يۈرۈپتۇ. تاغ — دەريا،
دەشت — چۆللەرنى بېسىپ كۆزلىگەن قەرەلدە ھەرەمگە كېلىپ
ھەج رەسمىيىتىنى ئۆتەپتۇ. ئابلاي قارىسا ھەرەمدە سودا — سې-
تىق قىلىدىغان ئادەم ئىنتايىن ئاز بولۇپ، پۇلنى ئۆز يۇرتىدىكى-
دىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق تاپىدىغانغا كۆزى يېتىپ، بىر مەزگىل
يۇرتىغا قايتماي تىجارەت قىلىش قارارىغا كەپتۇ. شۇ يۈزۈندە ئۇ-
لىپ — سېتىش بىلەن شۇغۇللىنىپتۇ. دېگەندەك، ئۆز يۇرتىدا
نەچچە يىلدا تاپىدىغان پۇلنى نەچچە ئايغا قالماي تېپىپ بوپتۇ.
كۈن — ئاينىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئابلايىنىڭ ھەرەمدە تۇرغىنىغا ئۈچ
يىل بولۇپتۇ. تاپقان پۇلىمۇ
ھەددى — ھېسابسىز كۆپىد-
ىپتۇ.

ئۇ ئەمدى قايتىش پەي-
تىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكى-
نى پەملەپ، تاپقان مال —

دۇنيا، پۇللىرىنى تۆگىگە ئارتىپ ئۆز يۇرتىغا قاراپ يولغا چىقىپ -
تۇ. بېرىشتا قانداق يول بىلەن ماڭغان بولسا، يېنىشتىمۇ شۇنداق
يول بىلەن مېڭىپتۇ. سەپەر جەريانىدا نۇرغۇن جاپا - مۇشەققەتلەرنى
تارتىپتۇ. ئۆز يۇرتىغا كېلىشكە بىر ئاي قالغاندا، ئابلاباي يول
ئۈستىدىكى بىر ئۆتەڭگە چۈشۈپتۇ. ئات - ئۇلاغ، مال - سەرەم -
جانلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئەمدى چاي - پاي ئىچەي دەپ ئول -
تۇرسا، يېنىغا ئون يەتتە، ئون سەككىز ياشلار چامىسىدىكى بۇ -
رۇتى ئەمدىلا خەت تارتقان بىر يىگىت كېلىپ ئولتۇرۇپتۇ. ئۇلار
ئۆزئارا ئۇ يەر - بۇ يەرنىڭ گېپىنى قىلىشىپ، ئاخىرى ئۆزلىرى -
نىڭ بىر شەھەردىن ئىكەنلىكىنى بىلىشىپتۇ. ئابلاباي يىگىت -
تىن:

— نېمە سەۋەب بىلەن يۇرتتىن ئايرىلىپ بۇ يەرگە كېلىپ
قالدىڭ، ئوغلۇم؟ — دەپ سوراپتۇ. يىگىت:

— مەن ئەسلىدە ئاتا - ئانامدىن نۇرغۇن مال - مۈلۈك بىلەن
يالغۇز قالغانىدىم. تۆت - بەش يىل مابەينىدە ھەۋەسنىڭ كەينىگە
كىرىپ ياخشى - ياماننى پەرق ئەتمەي، ئەسكى بالىلار بىلەن ئا -
رىلىشىپ نۇرغۇن مال - دۇنيانى سورۇپ تۈگەتتىم. يېقىنلار نە -
سەھت قىلدى، لېكىن قۇ -
لىقىمغا كىرمىدى. كۈنلەر

ئۆتۈپ ھالىم بارغانچە خارابە -
لىشىپ كەتتى. ئاخىرىدا
ماڭا تەئەللۇق بىر تۈگۈنچەك
قالدى. ئويلاپ باقسام ئۇنى

خەجلەپ تۈگەتسەم ھەممىدىن ئايرىلغۇدەكمەن. ھوشۇمنى يىغىپ، ئۆتۈپ كەتكەن ئىشلارغا كۆپ پۇشايماق قىلدىم. تۈگۈنچەكنى يې- شىپ قارىسام نەچچە تال زىخچە ئالتۇن ئىكەن. ئۇنى يۈرۈشتۈرۈپ تىجارەت قىلىپ زىياننىڭ ئورنىنى تولدۇرۇۋېلىش ئويىدا خەق- لەردىن ئوقۇشسام، ھەرمەدە پۇلنى جىق تاپقىلى بولىدىكەن. بىر كېچىسى ھېچكىمگە بىلىندۈرمەي ھەرمەگە قاراپ يولغا چىقتىم. بۇ ئۆتەڭگە بىر كېچە - كۈندۈزلۈك يول قالغاندا قاراقچىلارغا يولۇ- قۇپ ھەممىنى تارتقۇزۇپ قويدۇم. ئاخىرى مۇشۇ ئۆتەڭگە ئۆل- شىپ كېلىۋالدىم. ھازىر ئالدىمغا ياكى كەينىمگە مېڭىشىمنى بىلمەيۋاتمەن، — دەپ سۆزىنى ئاخىرلاشتۇرۇپتۇ.

يىگىتنىڭ سەرگۈزەشتىلىرىنى ئاڭلىغان ئابلايىنىڭ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ، ئۇنى ئۆزىگە ھەمراھ قىلىپ ئېلىپ كېتىش ئار- زۇسى تۇغۇلۇپتۇ:

— ئوغلۇم، سەن كۆپ رىيازەت چېكىپسەن، ھازىرچە سەن يۇرتقا قايتىپ كەتسەڭ تۈزۈك ئىكەن. ئەگەر سەن بۇ مەسلىھەت- تىمنى مۇۋاپىق دەپ قارىساڭ، مەن سېنى ئالغاچ كېتەي، قانداق؟ — دەپتۇ.

بۇ مەسلىھەت يىگىتكە ياغدەك يېقىپتۇ. ئابلاي ئۇ يەردە بىر كېچە قونۇپ، ئەتىسى تاڭ سۈزۈلگەن ھامان يىگىتنى ئەگەشتۈرۈپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار ئوبدان سەپەرداش بولۇپ يۈل يۈرۈپتۇ. يول بويى يىگىت ئابلايىنىڭ ئىشلىرىغا شۇ دەرىجىدە ياردەملىشىپتۇ- كى، ئابلاي بىر ئايلىق سەپەرنى بىر كۈندە تۈگەتكەندەك ھېس- قىپتۇ ھەمدە يىگىتنى چىن قەلبىدىن ياخشى كۆرۈپ قاپتۇ.

ئابلاباي ئۆز كۆڭلىدە: بۇ بالا ناھايىتى سەمىمىي، ئاق كۆ-
 غۇل، قولىدىن ئىش كېلىدىغان بالا ئىكەن. مۇشۇ تاپتا ئۇنىڭ
 بېشىغا كۈن چۈشۈپتۇ. مەن ئۇنى ئۆزۈمگە بالا قىلىۋېلىپ ياخشى
 يولغا باشلاپ قويسام، خۇدا ئالدىدىمۇ ئىككىنچى نۆۋەت ھەرەمگە
 بارغانغا باراۋەر بولمامدۇ؟ دەپ ئويلاپ:

— ئوغلۇم، سەن يول بويى ماڭا ياخشى ھەمراھ بولۇپ ئىش-
 لىرىمغا ياردەملەشتىڭ، سەن بولمىغان بولساڭ يالغۇزچىلىقتا
 سەپەر ئازابىنى يەتكۈدەك تارتقان بولاتتىم. مەن سېنى كۆڭلۈمدە
 ئۆز ئوغلۇمدەك ھېس قىلىۋاتىمەن. ماقۇل كۆرسەڭ مەن سېنى
 ئوغۇل قىلىۋالسام ھەمدە كېيىنكى ئىشلىرىڭنى ئۆزۈم ئورۇنلاش-
 تۇرسام قانداق؟ — دەپتۇ. يىگىت بولسا مىڭ مەرتەم رازى ئىكەن-
 لىكىنى بىلدۈرۈپتۇ.

— ئۇنداق بولسا مېنىڭ ئەقىل - پاراسەت، ئەدەپ -
 ئەخلاققا يېتىشكەن بىر قىزىم بار. شۇ قىزىمنى ساڭا بېرىشنى
 لايىق كۆرۈۋاتىمەن. ئەگەر چىقىشقۇدەك بولساڭلار مەن سىلەرنىڭ
 تويۇڭلارنى لايىقىدا قىلىپ، ئۆي تۇتۇپ بېرىمەن، — دەپتۇ ئابلا-
 باي.

يىگىت خۇشاللىق بىلەن بۇ سۆزلەرگە ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ-
 تۇ. ئابلاباي بولسا يىگىتكە قىزىنى چوقۇم بېرىش توغرىسىدا ۋە-
 دە بېرىپتۇ. ئۇلار بىر ئايلىق سەپەرنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ئۆز يۈر-
 تىغا ئاخىرى ساق - سالامەت يېتىپ كەپتۇ.

ئۇلار بۇ يەردە تۇرۇپ تۇرسۇن. ئەمدى گەپنى قىزى ۋە ئۇس-
 تازىدىن ئاڭلايلى:

ئابلا بىي قىزىنى ئۇستازىغا تاپشۇرۇپ ھەجگە كەتكەندىن كېيىن، قىز بىلەن ئۇستازى خۇددى ئاتا - بالىلار دەك ئۆتۈپتۇ. ئۇستازى بولسا قىزغا كۆپ تەرەپتىن بىلىم ئۆگىتىپتۇ. قىزنىڭ داڭقى شەھەرنى بىر ئاپتۇ. قىزنىڭ ھۆسن - جامال، ئەقىل - پاراسەتتە تەڭداشسىز چوڭ بولغانلىقىنى ئاڭلىغان شەھەر كاتتىدە - لىرىنىڭ بەگزادىلىرى قىزغا ئەلچى بولۇپ كەپتۇ. ئۇستاز بولسا ئەلچىلەرنى ھەر خىل باھانە - سەۋەبلەر بىلەن قايتۇرۇپتۇ. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قىز چوڭ بولۇپتۇ. ئۇستاز ئابلا بىيىدىن ھېچقانداق خەۋەر ئالالمىغاندىن كېيىن، قىزنى ياتلىق قىلمىسا بولمايدىغانلىقىنى ئويلاپ، ئۇنى شەھەردە داڭقى بار بىر سودىگەر - نىڭ ئوغلىغا بېرىشكە قوشۇلۇپتۇ. ئىككى تەرەپ توي تەييارلىقىغا تۇتۇش قىپتۇ. شۇ ئەسنادا ئابلا بىي بۇ شەھەرگە يېتىپ كەپتۇ ھەمدە ئۆيىگىمۇ بارماستىن، يىگىتنى باشلاپ ئۇدۇل قىز ۋە ئۇستازنىڭ ئۆيىگە بېرىپتۇ. ئاتا - بالا قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈپتۇ، ئامانلىق سورىشىپتۇ.

ئابلا بىي باشلاپ كەلگەن يىگىت قىزنى بىر كۆرۈپلا ئاشىق - بىقارار بوپتۇ. ئابلا بىي قىزنىڭ ئۇستازى بىلەن پاراڭلىشىپ بېرىشەن كەچۈرگەنلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ، ئاخىردا باشلاپ كەلگەن يىگىتنى چۈشەندۈرۈپ، يولدا ئىنتايىن ياخشى ھەمراھ بولۇپ كەلگەنلىكىنى، ئۆزىگە ئوغۇل قىلىپ قىزنى ئۇنىڭغا بېرىشكە ۋەدە قىلغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. قىزى ئۇستازى بىلەن غەمگە چىپتۇ، ئابلا بىي كەتكەندىن كېيىن قىزنى ئاسراپ تەربىيەلىگەندە - لىكى، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قىزنىڭ چوڭ بولۇپ قالغانلىقى،

نۇرغۇن ئەلچىلەرنىڭ كەلگەنلىكى، ئۈچ يىلغىچە ئابلايانىڭ دې-
رىكىنى ئالماي ئاخىرى قىزنى بىر سودىگەرنىڭ ئوغلىغا ياتلىق
قىلىشقا پۈتۈشۈپ توي تەييارلىقى قىلىۋاتقانلىقىنى ئېيتىپتۇ.
شۇنىڭ بىلەن ئۇلارغا باش قېتىنچىلىقى چۈشۈپتۇ. ئۇلار ھەر-
قانچە ئويلايمۇ بىرەر ئامال تاپالماپتۇ ھەمدە ئۇلار بىر - بىرىگە
ياكى ئۇنداق، ياكى مۇنداق بولسۇن دېيىشەلمەپتۇ.
قېنى جېنىم بالام، ئۇلارنىڭ غەمدىن خالاس بولۇش ئۈچۈن،
قىزنى ئىككى يىگىتتىن قايسىبىرىگە بېرىش كېرەك؟

چۆچەكنىڭ ئاخىرىدىكى بۇ سوئال بىلقۇتجاننىمۇ خېلى
قىيىنغاندەك قىلاتتى. ئۇ بۇ سوئالنىڭ جاۋابىنى چوقۇم تېپىشقا
بەل باغلىغان چېغى، كۆزلىرىنى بىر نۇقتىغا تىككەنچە خىيال
سۈرۈشكە باشلىدى. بوۋايمۇ ئۇنىڭ خىيالىغا دەخلى قىلمىدى. ئۇ
بىر ھازا ئويلىغاندىن كېيىن، ئۆز - ئۆزىگە دېگەندەك:
— بىر قارىماققا، قىزنى ئاتىسى ئابلاياغا ھەمراھ بولۇپ
كەلگەن يىگىتكە بەرسە توغرا بولىدىغاندەك قىلىدۇ، — دېدى ئۇ
غۇدۇڭشۇپ تۇرۇپ، — ئەمما، ئابلايا ھەجگە بېرىشتىن ئىلگىرى
ئۇستازغا قىزنى ئۆزى مۇۋاپىق كۆرگەن بىرەر يىگىتكە ياتلىق
قىلىشنى تاپىلغان. بۇ تاپىلىشى ماھىيەتتە ۋەدە قىلغىنى بىلەن
ئوخشاش. ئۈچ يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئابلايا يولدا ئۇچرىشىپ
قالغان يىگىتنىڭ سەممىيلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، بىر - بىرىدىن
خەۋەرسىز ھالدا قىزنى ئۇنىڭغا بېرىشكە قوشۇلىدۇ، بۇ ماھى-
يەتتە ئابلايانىڭ ئەجەللىك خاتالىقى، چۈنكى، ئۇ بىر ئىشقا

ئىككى قېتىم ۋەدە قىلغان. ئەگەر شۇ ۋاقىتلاردا ئالاقە راۋان بولغان بولسىدى، ئارىدا بۇنداق ئوقۇشاسلىقمۇ يۈز بەرمىگەن بولاتتى، ھەممىنى قىلغان شۇ ئالاقىنىڭ يوقلۇقى!

— تېلېفون يوق، دېمەكچىمۇسەن؟ — دېدى بوۋاي قاقاھلاپ كۈلۈپ.

— شۇ ئەمەسمۇ، — دېدى بىلىۋاتىدىغانمۇ كۈلۈپ، — ئەگەر تېلېفون بولغان بولسا، ئۇلار پات - پات ئالاقە قىلىپ، ئەھۋالدا - شىپ تۇراتتى، ھەممە ئىشتىن ۋاقىتدا خەۋەر تېپىشاتتى، شۇنىڭ بىلەن بۇنداق ئوقۇشاسلىقمۇ يۈز بەرمىگەن بولاتتى...

— ئەگەر تېلېفون بولغان بولسا، — دېدى مۇھتەرەم بوۋاي بىلىۋاتىدىغاننىڭ خىيالىنى تېخىمۇ قاناتلاندۇرۇپ، — ئانا - بالا، ئۇستاز ۋاقتى - ۋاقتىدا ئالاقىلىشىپ تۇراتتى. ئەگەر ئۇستازى: ئابلاي، مەن قىزلىرىغا بىر ياخشى يىگىت تېپىپ قويدۇم، ئۇ يىگىت قىزلىرىنىڭ كۆڭلىگىمۇ ياقتى، ۋاقتىدا تويىنى قىلىۋېتەيلى، سىزمۇ ھەرەمدىن كېلىپ قاتنىشىپ بەرسىڭىز بولاتتى، دېسە: ئابلاي: ۋاي جېنىم ئۇستاز، بۇرادىرىم، خاپا بولماي شۇ ئىشتا بىر توختاپ تۇرغان بولساڭلار، ماڭا ھەرەمدە بىزنىڭ يۇرت - لۇق بىر ياخشى يىگىت ئۇچراپ قالدى، مەن قىزىمنى شۇنىڭغا بېرىشكە ۋەدە قىلىپ قويدۇم. پات ئارىدا ئايروپىلانغا ئولتۇرۇپ ۋەتەنگە قايتىمىز، شۇ چاغدا قىزىمنىڭ تويىنى قىلساق، دەپ كەتسە - ھە؟

— ھەئە...! — دېدى بىلىۋاتىدىغانمۇ بۇ تەسەۋۋۇردىن قانغۇچە ھۇزۇرلىنىپ.

— بولدى ئەمدى، تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى تاپماي كۈلۈشۈپ
ئولتۇرۇۋەرسەكمۇ بولماس، تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى تاپايلى، —
دېدى بوۋاي.

— قىزنى ئۇستازى تېپىپ بەرگەن سودىگەرنىڭ ئوغلىغا
بېرىش توغرىمۇ نېمە؟ — دېدى بىلقۇتجان بوۋىسىغا سوئال نەزىدە.
رىدە تىكىلىپ.

— جاۋابىنى يەنە مەن دەمدىم؟
— سىز ئەڭ توغرىسىنى دەپ بېرىڭ! — دېدى بىلقۇتجان.
بوۋاي گېلىنى قىرىپ تۇرۇپ دېدى:
— بۇنىڭ ئەڭ توغرا جاۋابى: قىزنى ئۇستاز بىلەن پۈتۈشكەن
يىگىتكە بەرسە مۇۋاپىق، چۈنكى ئابلاباي ھەج سەپىرىگە مېڭىش-
تىن ئىلگىرى ئۆزىنىڭ قايتىپ كېلىش ۋاقتى ئۆزىراپ كەتسە
ئۇستازنىڭ قىزىغا ئاتىدارچىلىق قىلىپ ياتلىق قىلىشنى تاپىد-
لىغان. دەر ھەقىقەت، ئابلاباي قايتىپ كەلگىچە نەچچە يىل ئۆ-
تۈپ، قىز بويىغا يېتىپ قالغان.

— ۋوي...! — دېدى بىلقۇتجان تۇيۇقسىز خۇشال بولۇپ، —
مېنىڭ دېگىنىم يەنە توغرا چىقىپ قالدغۇ؟

— شۇنداق بولمايچۇ، سەن دېگەن ئەقىللىق بالا تۇرساڭ!
ئەتىسى ئۇلار يەنە بىر يەرگە جەم بولدى. بىلقۇتجان بوۋىسى-
نى يەنە چۆچەكلىك تېپىشماق ئېيتىپ بېرىشكە قىستىدى. بو-
ۋىسىنىڭ تەييارلىقى پۇختا ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى بەك يې-
لىندۇرمايلا، چۆچىكىنى باشلىۋەتتى.

قىزنىڭ ئەپچىل چارىسى

پادىشاھ ۋەزىرلىرىنى سىناپ بېقىش ئۈچۈن، پات - پات ھەر خىل چارىلەرنى قوللىنىپ بىرەر ئىشنى قىلدۇرۇپ باقىدىكەن. چۈنكى پادىشاھ ۋەزىرلەرنىڭ ئەقىللىق بولۇشىنى، ئىشلارنى ئە - قىل ئىشلىتىپ قىلىشىنى، تەدبىرلىك، ماھارەتلىك بولۇشىنى تولىمۇ ئارزۇ قىلىدىكەن. بىراق ۋەزىرلەر دائىم پادىشاھنىڭ دې - گەن يېرىدىن چىقالمايدىكەن. ئىشلارنى ياكى ئۇنداق ياكى مۇنداق بۇزۇپ قويۇپ پادىشاھنىڭ غەزىپىگە قالىدىكەن. بۇنىڭدىن پادى - شاھنىڭ كۆڭلى تولىمۇ يېرىم بولىدىكەن. شۇنداق قىلىپ كۈنلەر ئۆتۈپرىپتۇ. ئۆمۈر ئاز - ئازدىن كېتىۋېرىپتۇ. پادىشاھمۇ قې - رىشقا باشلاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئوغلى چوڭىيىپ، پادىشاھلىق تەخ - تىگە ئولتۇرىدىغان ۋاقتى بولۇپ قاپتۇ. پادىشاھنىڭ ئوغلى تەختكە ئولتۇرغاندىن كېيىن، ۋەزىرلەر توغرا مەسلىھەت ۋە تەد - بىر كۆرسىتىپ بېرەلمەي تەختنى ۋەيران قىلىۋېتىشتىن تولىمۇ ئەنسىرەيدىكەن. بۇلارنى ئويلىسا بەكمۇ بېشى قاتنىدىكەن. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلار ئۆتۈپتۇ. پادىشاھ يەنە ۋەزىرلىرىنى سىناپ باق - ماچچى بولۇپ، بىر ۋەزىرگە:

— ساڭا بىر ۋەزىپە بار، ئەتىلىككە سەن ئىككى مىڭ قوينى بازارغا ئاپىرىپ سېتىپ، كەچتە ساتقان پۇل بىلەن قويلارنى قاي -

تۇرۇپ كېلىسەن، ئېسىڭدە بولسۇنكى، قويدىن بىرىمۇ كەم بول-
مىسۇن، — دەپتۇ.

ۋەزىر ئائىلاج ماقۇل بوپتۇ، لېكىن كۆڭلىدە: «قوينى سات-
سام، ئىككى مىڭ تۇياق قوينى ساق تاپشۇرۇش مۇمكىن ئەمەس،
ئەگەر ئىككى مىڭ تۇياق قوينى ساق ياندۇرۇپ كەلسەم، قوي سات-
قان پۇل يوق بولىدۇ» دەپ تازا بېشى قېتىپتۇ، بىرەر مۇۋاپىق
چارە تاپالماي گاڭگىراپتۇ. ئۆيگە گويا ئۇزۇن يىل كېسەل تارتقان
كىشىدەك سولغۇن قايتىپ كېلىپتۇ. بېشى ئايلانغاندەك بولۇپ
دۈم چۈشۈپ يېتىپتۇ. خېلى ئۇزۇنغىچە ئۈندىمەپتۇ. دادىسىنىڭ
بىر قىسمى بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرگەن قىزى دادىسىدىن ئەھۋال
سورايتۇ:

— دادا نېمە بوللىكىن، تاۋىلىرى يوقمۇ؟ باشلىرىغا بىرەر
مۈشكۈلات كەلدىمۇ؟

ۋەزىر ھەسرەتلەنگەن ھالدا پادىشاھنىڭ بەرگەن بۇيرۇقىنى
بىر - بىرلەپ قىزىغا دەپ بېرىپتۇ. قىزى دادىسىنىڭ گېپىنى
ئاڭلىغاندىن كېيىن، بىردەم ئويلىنىپ تۇرۇپ دادىسىغا بىر ئە-
قىل كۆرسىتىپتۇ. ۋەزىر پادىشاھنىڭ بۇيرۇقىنى قىزىنىڭ
كۆرسەتكەن ئەقلى بويىچە ئورۇنداپ ئوردىغا كېلىپتۇ. پادىشاھ
ۋەزىرنىڭ ۋەزىپىنى ئورۇندىغانلىقىغا بارىكالا ئېيتىپتۇ. ئەمما
بۇ ئىشلارنى ئۇنىڭ قىلغانلىقىغا ئىشەنمەپتۇ. كۆڭلىدە چوقۇم
بىرى ئەقىل كۆرسەتتى دەپ ئويلاپتۇ. ۋەزىر بىردەم تۇرغاندىن
كېيىن قىزىنىڭ ئەقىل كۆرسەتكەنلىكىنى راستچىللىق بىلەن
دەپ بېرىپتۇ. پادىشاھ ۋەزىرنىڭ قىزىغا بارىكالا ئېيتىپتۇ،

كۆڭلىدە بۇ قىزنى ئوغلىغا ئېلىپ بېرىشنى لايىق كۆرۈپتۇ.
قېنى بالام، قىز قانداق ئۇسۇل بىلەن دادىسىنى خىجىللىق-
تىن قۇتۇلدۇرۇپ، پادىشاھنىڭ ماختىشىغا مۇيەسسەر بولالىدى؟

بۇ سوئالدىن بىلقۇتجان يەنە بىر ئاز گاڭگىرىدى، لېكىن تې-
پىشماقنىڭ جاۋابىنى تېپىش ئۈچۈن پۈتۈن كۈچى بىلەن تىرد-
شىپ باقتى. ئەمما، ئاخىردا ئامال قىلالماي:

— بۇمۇ قوي بېقىپ باققان، يېزىدا تۇرمۇش كەچۈرگەن ئا-
دەملەر جاۋابىنى ئاسان تاپالايدىغان تېپىشماق ئىكەن. ماڭا يەنە
بىر ئاز ۋاقىت بېرىڭ. ھەر ھالدا تېپىپ باقاي، توغرا بولماي قال-
سا سىز تۈزىتىپ بېرەرسىز، — دېدى.

— ئەلۋەتتە، — دېدى بوۋاي.

بىلقۇتجان بىردەم ئويلىنىپ تۇرۇپ قالغاندىن كېيىن:
— قارىغاندا ۋەزىر قويلارنى سويۇپ گۆشىنى سېتىپ، تېرد-
لىرىنى قايتۇرۇپ كەلگەن ئوخشىمامدۇ؟ — دېدى.
— ئۇنداقتا، پادىشاھ ۋەزىردىن: قوي قېنى؟ دەپ سورىمام-
دۇ؟

— بۇمۇ خاتا بولۇپ قاپتۇ، ئەگەر ۋەزىر قويلارنى ئەتىگەندە
بازارغا ئېلىپ بېرىپ قىممەت پۇلغا سېتىپ، كەچقۇرۇن ئەرزانغا
سېتىۋالسىچۇ؟

— بازارنىڭ ئەھۋالىنى بىر نېمە دېگىلى بولمايدۇ، بەزىدە
ماللار ئەتىگەندە قىممەت، كەچقۇرۇن ئەرزان بولۇپ قالىدۇ، بەزىدە-
دە ئەتىگەندە ئەرزان، كەچقۇرۇن قىممەتلىشىپ قالىدۇ. شۇنداق

بولسا ۋەزىر يەنىلا پادىشاھنىڭ تەلىپىدىن چىقالمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۆزى بازارغا ئېلىپ بارغان قويىلارنىڭ نەق ئۆزىنى پۇل قىلىپ، ئاندىن يەنە ئۇلارنى قايتۇرۇپ كېلىش شەرت قىلىنغان، — دېدى چۈشەندۈرۈپ.

بىلقۇتجان يەنە ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى.

— مەن پەقەت تاپالمىدىم، راستتىنلا تاپالمىدىم، ماڭا ياردەم قىلمىسىڭىز بولمىدى، — دېدى ئۇ ئاخىر.

چارۋىچىلىق بىلقۇتجانغا ناتونۇش ساھە بولغاچقا، ئۇ بۇ تەبىئىيەتنىڭ توغرا جاۋابىنى تېپىشقا ئامالسىز قالغان ئىدى. شۇ ئاھۋالدا مۇھىتىدە بوۋاي ئۇنى توغرا چۈشەندى ۋە ئۇنىڭغا:

— بۇنىڭ توغرا جاۋابى شۇكى: ۋەزىر قويىلارنى بازارغا ئاپىد-رىپ قىرقىپ يۇڭىنىلا ساتقان. كەچقۇرۇن ئۇ پادىشاھقا قويىدۇ. لەن يۇڭ ساتقان پۇلنى تاپشۇرغان، — دېدى.

بىلقۇتجان جېدەل قىلىپ تۇرۇپ:

— دېمىدىممۇ، مەن قىلچە بىلمەيدىغان ئىشلار ئىكەن، مەن بىلىدىغان، كۆرۈپ تۇرغان ئىشلار بولسا، مەن بارلىق ئىمكانىيەتلەر بىلەن تېپىشماقنىڭ توغرا جاۋابىنى تېپىشقا تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولاتتىم. بىلىمگەچكىلا تاپالمىدىم، شۇنداققۇ؟

— شۇنداق — شۇنداق... ئەمدى مۇنۇ چۆچەككە دىققەت قىل، توغرا جاۋابى قايسى، تېپىپ باق.

پادىچىنىڭ ئەقلى

بۇرۇن بىر باي ئۆتكەنكەن. ئۇ تولىمۇ پىخسىق، بېخىل، قۇۋ بولغاچقا ئەل ئىچىدە ياخشى نامى ئەمەس، يامان نامى پۇر كەتكەنكەن. ئۇ بېخىللىقتىن مالايلىرى تۇرماق، ئۆزىنىڭ قور-سىقىغا يېيىشكىمۇ كۆڭلى قىمايدىكەن. ئەل ئىچىدە ئېلىم - بېرىم ئىشلىرىدا كىشىلەرگە قەرزدار بولۇپ قالسا، قەرزنى قايد-تۇرۇپ بېرىش ئۇخلاپ چۈشىگىمۇ كىرمەيدىكەن. كىشىلەردە ئېلىشى بار بولسا، كېچىسى جۆيلۈپ ئۇخلىماي، شۇ كىشىنىڭ ئىشكىنى قېقىپ ئارام بەرمەيدىكەن. شۇڭا بىر نۆۋەت ئۇ باينىڭ دامىغا چۈشكەن كىشىلەر، ئىككىنچى قېتىم باي بىلەن ھېچبىر مۇناسىۋەتتە بولمايدىكەن. يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ باينىڭ قاقتى - سوقتىلىق بىلەن قىلىدىغان تاپاۋىتى كۈندىن - كۈنگە ئازىيىپ، ئىچى ئاداپ، تىت - تىت بولۇپ ئولتۇرالمى، ئۆز مالايلىرىنى قاقتى - سوقتى قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ يۈرۈپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلا ئۆتۈپتۇ، كۈز كېتىپ، قارا قىش كىرىشى بىلەن باي ئۆز كۆڭلىگە پۈككەن غەرەزنى ئەمەلگە ئاشۇرۇشنىڭ يولىنى ئىزدەشكە باشلاپتۇ. لېكىن نەچچە كۈنلەرگىچە مۇۋاپىق چارە تاپالمى، تىت - تىت بولۇپ، ئۇيقۇسى كەلمەي جۈدەپ كې-تىپتۇ. ئاخىرى ئۆزىنىڭ قۇۋلۇقى بىلەن ھەر قىشلىقى مالايلى-

رىنىڭ قىشتىن چىقىۋېلىشى ئۈچۈن ئېلىپ بېرىدىغان جۇۋىدىن پايدىلىنىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپتۇ. شۇنىڭ بىلەن باي غەرىزىنى ئە - مەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىككى جۇۋا تىكتۈرۈپتۇ. ئۇ، سەمەت، ئەمەت، مەمەت قاتارلىق ياۋاش، كۆپ ئىش كۆرمىگەن ماللىرىنى ئالدىغا چاقىرىپ، ئۇلارنىڭ ئالدىغا ئىككى جۇۋىنى تاشلاپ:

— سىلەرگە شاپائىتىم كېلىپ، قىشنى خاتىرجەم ئۆتكۈزۈ - ۋېلىشىڭلار ئۈچۈن جۇۋا قىلىپ بەردىم، — دەپتۇ مۇغەمبەرلىك بىلەن. بۇنى ئاڭلىغان مالايىلار باينىڭ راستىنلا ئۆچكە يېغى ئې - رىپ قالغان ئوخشايدۇ، دەپ ئويلاپ، جۇۋىلارنى ئاپتۇ. قارىسا بىر جۇۋا كەم ئىكەن. ئۇلار ئۇنىڭدىن ھەيران بولۇپ بىر بايغا قارىسا، بىر ئۆزئارا قارىشىپ، كۆزلىرىنى چەكچەيتكىنىچە تۇرۇپ قاپتۇ. بۇ چاغدا باي مۇغەمبەرلىك بىلەن كۈلۈپ:

— ھا... ھا... ھا... جۇۋا كەممىكەن، — دەپتۇ كۆزىنى پار - قىرتىپ تۇرۇپ، — سىلەرچە بولسا بىرىڭگە بىردىن بولسا بولاتتى، بىراق، سىلەر مېنىڭ ئەمرىمگە بويسۇنۇشۇڭلار كېرەك. ئەگەر بويۇن تولغىساڭلار ھەيدىۋېتىمەن، قارا قىشتا توڭلاپ ئۆل - سەڭلارمۇ كارىم يوق!

مالايىلار باينىڭ قولىدىن ھەرقانداق يامانلىقنىڭ كېلىدىغان - لىقىنى بىلگەچكە، ھېچقانداق قارشىلىق قىلماي، قىشتىن ساق - سالامەت ئۆتۈۋېلىشنى ئويلىشىپ:

— خوش باي ئاكا، دېگەنلىرىدەك بولسۇن، — دەپ باينىڭ ئالدىدا قول قوشتۇرۇپ تۇرۇپتۇ. باي مالايىلارنىڭ ئىتائەتمەنلى - كىدىن مەمنۇن بولۇپ، مىيىقىدا كۈلۈپ:

— سىلەر مۇشۇنداق ئىتائەتمەن بولغاچقا، بۇ جۇۋىلارنى ئې -

لىپ بەردىم، قاراڭلار، بۇ جۇۋىلارنى كىيىشتە مۇنداق بىر شەرت بار. ئەگەر مېنىڭ شەرتىمنى ئورۇندىيالىساڭلار جۇۋىنى سىلەرگە بىكارغا بېرىۋېتىمەن، ئورۇندىيالىمىساڭلار ھەربىرىڭ بىر جۇۋى. نىڭ ئورنىغا ئىككى جۇۋا قەرزدار بولسىلەر، — دەپتۇ مالايلى. رىنىڭ كۆزىنىڭ ئىچىگە كىرىۋېلىپ. مالايىلار بىر - بىرىگە قا. رىشىپ تۇرۇپ قايتۇ. مالايىلارنىڭ ئەۋالنى كۆرگەن باي يەنە سۆز ئېلىپ:

— بۇ ئىككى جۇۋىنى سىلەر ئۇچۇڭلار بىر ئاي ئىچىدە يى. گىرمە كۈندىن كىيىسىلەر. بىر جۇۋىنىڭ ئىچىگە ئىككى ئادەم كىرىۋېلىشقا، ئىككى جۇۋىنى قاتلاپ بىر ئادەم كىيىۋېلىشقا بول. مايدۇ. مۇشۇ شەرتنى ئورۇندىيالىساڭلار، جۇۋا سىلەرنىڭ، بول. مىسا ھەربىرىڭ ئىككى جۇۋىنى تۆلىمەي مېنى رەھىم قىلىدۇ، دەپ خام خىيال قىلىشما، — دەپتۇ.

مالايىلار باينىڭ ۋەھىمىسىدىن قورقۇپ، باي قويغان شەرتنىڭ تېگى - تەكتىنى ئويلاپ كۆرمىيلا غەم - ئەندىشىگە پېتىپتۇ. چۈنكى ئۇلار بىر تەرەپتىن باينىڭ شەرتىنى ئورۇندىيالىماي قېلىشتىن قورقسا، يەنە بىر تەرەپتىن قارا قىشتا ئۆي - ماكانسىز قېلىشتىن قورقۇپتۇ. ئاخىرى: «جان بولسا جاھان، ئاش بولسا قازان» دەپ ئويلاپ، جۇۋىلارنى قولتۇقلىغىنىچە باشلىرىنى ساڭ. گىلىتىپ، روھى چۈشكۈن، چىرايلىرى سولغۇن ھالدا باينىڭ ئالدىدىن چىقىپ كېتىۋېتىپ، باينىڭ ئاق كۆڭۈل، ئەقىللىق، زېرەك مالچىسىغا ئۇچراپ قايتۇ. مالچى ئۆز ھەمراھلىرىنىڭ پە. رىشان ھالىنى كۆرۈپ، سۈكۈت قىلىپ تۇرۇشقا كۆڭلى قىيماي، ئۇلارنىڭ ئالدىغا بېرىپ:

— ھالىڭلار پېتىر تۇرىدۇ، بېشىڭلارغا كۈن چۈشكەن ئوخ-
شايدۇ، — دەپ ئەھۋال سوراپتۇ. مالايىلار كۆزلىرىنى سەبىي با-
لىلار دەك مۆلدۈرلىتىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىلاجىسىز قالغان بىچارە
قىياپىتىنى ئىپادىلەپ لام - جىم دېمەي تۇرۇشۇپتۇ. ئۆز
ھەمراھلىرىنىڭ ئەھۋالىنى كۆرگەن مالچىنىڭ باغرى پۇچىلىد-
نىپ، تىنچ تۇرالماي، تاقەتسىزلىنىپ:

— گەپ قىلساڭلارچۇ، بار مەسلىھەت ئىش قىلمايمىزمۇ، —
دەپ تىت - تىت بولۇپ كېتىپتۇ. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن مالايىلار
مالچىنىڭ ئۆزلىرىگە ھېسداشلىق قىلىپ، ياردەم بەرمەكچى بو-
لۇۋاتقانلىقىنى چۈشىنىپ، باي بىلەن ئۆزلىرى ئوتتۇرىسىدا بو-
لۇپ ئۆتكەن ئىشنى سۆزلەپ بېرىپتۇ. مالچى بىر ھازا قوشۇم-
دىنى تۇرۇپ تۇرغاندىن كېيىن:

— سىلەر جۇۋىلارنى خاتىرجەم كىيىڭلار. باينىڭ سىلەرگە
كولىغان ئوربىسىغا ئۆزىنى چۈشۈرەيلى، — دەپتۇ ۋە ئۆزىنىڭ
ئويلىغانلىرىنى مالايىلارغا چۈشەندۈرۈپتۇ.
مالايىلار مالچىنىڭ ئەقىل - پاراسىتىگە ئاپىرىن ئېيتىشىپ،
خۇشاللىق بىلەن مالچىنىڭ كۆرسەتكەن ئەقلى بويىچە جۇۋىنى
كىيىشكە باشلاپتۇ.

ئاي توشقاندا باي مالايىلىرىنى ئالدىغا چاقىرتىپ كۆرەڭلىگەن
ھالدا:

— قانداق، شەرتى ئورۇندىيالىدىڭلارمۇ؟ — دەپ سوراپتۇ.
بۇ سوئالغا مالايىلارنىڭ ئۇچىلىسى تەڭلا:

— ئورۇندىدۇق، — دەپ جاۋاپ بېرىپتۇ. مالايىلارنىڭ جاۋاب-
ىنى ئاڭلىغان باينىڭ قۇيىغا چاچلىرى تىك تۇرۇپ، كۆزلىرى چا-

ناقلرىدىن چىقىپ كېتىدىغاندەك پارقراپ كېتىپتۇ. باي ئاغ-
زىدىن كۆپۈكلىرىنى چاپرىتىپ، زەردە بىلەن:

— قېنى قانداق ئورۇندىڭلار، — دەپ ۋارقىراپتۇ. سەمەت
بىر قەدەم ئالدىغا چىقىپ، مالچىنىڭ ئۆگەتكىنى بويىچە ھەممىنى
سۆزلەپ بېرىپتۇ.

ئۆزىنى ئەقىللىق ساناپ، شۇنچە ۋاقىتنى سەرپ قىلىپ تاپ-
قان چارىسىنىڭ مالايلىرىنىڭ ئالدىدا كارغا كەلمەي قالغانلىقىغا،
جۇۋىسىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقىغا چىدىمىغان باي:

— مېنىڭ جۇۋام... — دەپ تىرىڭىدە ئۇچۇپ چۈشۈپتۇ.
مالايلىرى ئىككى جۇۋىنى ئېلىپ چىقىپ كېتىپتۇ. شۇنىڭدىن كې-
يىن مالايلىرى بىر - بىرى بىلەن ھەمدەمدە بولۇپ، ئىتتىپاقلىق-
شىپ، بايىنىڭ ھەرقانداق ھىيلە - مەكرى، قوۋۇلۇقلىرىنى يېڭىپ،
تىنچ - خاتىرجەم ياشاپتۇ.

قېنى، ئويلاپ كۆرگىنە، مالچى ئۇلارغا قانداق ئەقىل ئۆگەت-
كەن؟

بىلغۇتجانغا بۇ چۆچەكلىك تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى تېپىشمۇ
تەسكە توختىدى. دېمىسىمۇ، بۇنىڭ جاۋابىنى تېپىش ئۈنچە ئاسان
ئەمەس ئىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ھېسابلاشقا ماھىر بولۇپلا قالماي،
يەنە كالا ئىشلىتىشكىمۇ ماھىر بولۇش كېرەك ئىدى.

— بۇنىڭ جاۋابىنى تېپىشتاسەل قىيىنلىپ قالدىڭ - ھە؟ —
دېدى بوۋىسى ئۇنىڭغا، — قارىسام يالام ياجىم دېمەيسەن، دېمى-
سىمۇ، بۇ تېپىشماقنىڭ جاۋابىنى تېپىش ئۈنچە ئاسان ئەمەس.
— ئويلاۋاتىمەن، ئويلاۋاتىمەن، ئەمما ھېچبىر جاۋابىنى تاپ-
مايمەن.

پالمايۋاتىمەن، — دېدى بىلقۇتجان بوۋىسىغا مەيۋىس قاراپ، —
قارىغاندا ئىككى جۇۋىنى ئۈچ مالاي ئون كۈندىن ئالماشتۇرۇپ
كەيسە بولىدىغاندەك تۇرىدۇ، ئۇنداق دېسەك، يەنە بەزى يېرى
قاملاشماي قالىدۇ... مەن ئويلاپ — ئويلاپ پەقەت تېگىگە يېتەلمەي
قېلىۋاتىمەن. قويچى مالايلاغا قانداق ئەقىل كۆرسەتكەن بولغىي-
دى؟

— بولدى قوزام، مەنمۇ سېنى چوقۇم تاپسەن دەپ كۆزۈڭگە
كىرىۋالماي، بولمىسا بەك قىيىنلىپ كېتىدىغاندەك تۇرسەن.
توغرا جاۋابىنى ئۆزۈملا دەپ بېرەي. مالچى ئۇلارغا: ئالدى بىلەن
جۇۋىنى ئەمەت بىلەن سەمەتنىڭ تەڭ كىيىشىنى، سەمەتنىڭ ئون
كۈن كىيىپ مەمەتكە سېلىپ بېرىشىنى، قالغان يىگىرمە كۈندە
سەمەت كىيگەن جۇۋىنى مەمەت كىيىشىنى، ئەمەت سەمەت بىلەن
تەڭ كىيگەن جۇۋىنى يىگىرمە كۈن كىيىپ قەرەلى توشقاندا سە-
مەتكە سېلىپ بېرىشىنى، سەمەت ئەمەت سېلىپ بەرگەن جۇۋىنى
كىيىپ كەم قالغان ئون كۈننى تولدۇرۇشىنى، شۇنىڭ بىلەن ئۈچ
ئادەمنىڭ بىر ئاي ئىچىدە ئىككى جۇۋىنى يىگىرمە كۈندىن كە-
يىپ چىققىلى بولىدىغانلىقىنى ئېيتقان.

— ۋاي — ۋۇي...! نېمىدېگەن مۇرەككەپ گەپلەر بۇ! — دېدى
بىلقۇتجان، — مەن ھەرقانچە ئويلىغان، ھېسابلىغان تەقدىردىمۇ
تاپالمايىمەن. سىز ئېيتىپ بەرگەن توغرا جاۋابىنىمۇ ھېلى
ئاڭلاپلا ئۇنتۇپ قالغۇدەك بولۇۋاتىمەن...
— ئۇنداق بولسا باشقىسىنى ئېيتاي، — دېدى مۆھتەرەم
بوۋاي.

مىڭ تەڭگە پۇل

ئۆتكەن زاماندا بىر سودىگەر بار ئىكەن، كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇ ئىككى ھەمراھى بىلەن ياقا يۇرتلارغا قاراپ سودا ئىشلىرى بىلەن يۈرۈپ كېتىپتۇ. ئۇلار خېلى يوللارنى بېسىپ، تاغ - داۋانلاردىن ئېشىپ، بىر شەھەرگە كېلىپ بىر سارايدا چۈشۈپتۇ. ئۇلار بۇ يەردە بىرنەچچە كۈن تۇرغاندىن كېيىن، يەنە باشقا يەرگە بېرىشقا تەرەددۈت قىلىپتۇ. ئۇلار مېڭىش ئالدىدا ئۆزلىرى چۈشكەن ساراينىڭ ئىگىسىگە مىڭ تەڭگە پۇلنى بېرىپ، قايتىشىدا ئالدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ ۋە پۇلنى ئۈچ ئادەم تەڭ كەلگەندىن كېيىن ئاندىن بېرىش ھەققىدە مەسلىھەتلىشىپ، ساراينىڭ تەخىدا پىلاپتۇ. ساراينىڭ گېپىگە قوشۇلۇپ، ئۈچ ئادەم تەخ بولغاندىلا ئاندىن پۇلنى بېرىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، پۇلنى ئېلىپ قاپتۇ. شۇنداق قىلىپ، سودىگەرلەر خاتىرجەم يولغا چىقىپتۇ. كۈنلەر ئۆتۈپتۇ، ئايلار ئۆتۈپتۇ، ئۇلار خېلى كۆپ جايلارنى ئايلىنىپ ھېلىقى سارايدا قايتىپ كېلىپتۇ. ياتاقلارغا ئورۇنلىشىپ، يۈز - كۆزلىرىنى يۇيۇپ تاماققا تۇتۇش قىلىپتۇ. تاماق يېيىلىۋاتقاندا، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن بىرى پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئىچكىرىكى ئۆيگە غىپىدە كىرىپتۇ - دە، ساراينىڭ چاندۇرماستىن:

— بىز ئۈچەيلەن تولۇق كەلدۇق، بۈگۈن پۇلنى ئېلىپ ئۆتۈڭ. —
 يىمىزگە قايتىپ كەتمەكچىمىز، پۇلنى بېرىۋەتسىڭىز، — دەپتۇ.
 سارا يۈەن ئىشەنگۈسى كەلمەي تاشقىرىقى ئۆيگە قاراپ بېقىپتۇ.
 قارىسا راست دېگەندەك تاشقىرىقى ئۆيدە ئىككى سودىگەر تاماق
 يەۋاتقانكەن. سارا يۈەن سودىگەرنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ پۇلنى بې-
 رىۋېتىپتۇ. پۇلنى ئالغان سودىگەر ئىككىسىنىڭ تاماق يەۋاتقان
 پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ غىپىدە تىكىۋېتىپتۇ. ئارىدىن خېلى
 ۋاقىت ئۆتۈپتۇ. ئىككى سودىگەر تاماقلارنى يەپ بولۇپ خېلى
 ئولتۇرۇپتۇ. ئۈچىنچى سودىگەرنى ساقلاپتۇ، ئەمما ئۇ كەلمەپتۇ.
 ئاخىر ئۇلار سارا يۈەننىڭ قېشىغا كىرىپتۇ، پۇلنى ئېلىپ كېتىد-
 ىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. بۇ ئىككى سودىگەرنىڭ گېپىنى ئاڭلىغان
 سارا يۈەن داڭقىتىپ تۇرۇپ قاپتۇ، نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئاڭ-
 قىرالمىپتۇ. ھېلىلا سودىگەرگە پۇلنى بەرگەنلىكىنى ئېيتىپتۇ.
 ئەمما ئىككى سودىگەر پۇلنى ئالمىغانلىقىنى بىلدۈرۈپتۇ. بۇلار
 خېلى تالاش — تارتىش قىلىپتۇ. ئاخىر سارا يۈەن ئۆزىنىڭ ئالدا-
 نغانلىقىنى بىلىپتۇ. ئىككى سودىگەر بۇرۇنقى كېلىشىمنى كۆر-
 سىتىپ، پۇلنى تۆلەپ بېرىشكە قىستاپتۇ. سارا يۈەن ئۆزىنىڭ زى-
 يان تارتىدىغانلىقىنى ئويلاپ بەكمۇ ئازابلىنىپتۇ، ئاھ ئۇرۇپتۇ،
 چارە ئىزدەپتۇ، ئامال تاپالمىپتۇ. كەچ بولغاندا غەمكىن سالپىيىپ
 ئۆيىگە قايتىپتۇ. كۆڭلى غىزادىن كېتىپتۇ. بوۋىسىنىڭ پەرىشان-
 لىقىنى كۆرگەن كىچىك نەۋرە قىزى نېمە ئىش بولغانلىقىنى
 سورايتۇ. بوۋاي خورسىنغان ھالدا:

— ئۇ قىزىم، نېمىش بولاتتى، بېشىمغا كۈن چۈشتى، بىر

كاززاپ مېنى ئالداپ كەتتى. ئەمدى مەن مىڭ تەڭگە زىيان تارتىدۇ. دىغان بولدۇم. قېرىغاندا بۇ ئىش ماڭا ئېغىر كېلىۋاتىدۇ. بېشىم قاتتى. بۇنىڭغا نېمە چارە؟! قولىدا پۈتۈشكەن ئىسپات خەت تۇر. سا، ئامال قىلىش مۇمكىنمۇ؟ — دەپتۇ. قىز:

— نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى مەن بىلىپ باقسام بولارمۇ، سىزنى قانداق قىلىپ كاززاپ ئالداپ كەتتى؟ — دەپتۇ.

سارايۋەن بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى نەۋرە قىزىغا دەپ بېرىپتۇ. قىز بوۋىسىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ:

— غەم قىلماڭ بوۋا، بۇ ئاسان ئىشكەنغۇ، «سىز مۇنداق... مۇنداق... قىلىڭ» — دەپ مەسلىھەت بېرىپتۇ.

قىزنىڭ جاۋابى سارايۋەننى شادلىنىدۇرۇپتۇ، كۆڭلىدىن غەم تۇمانلىرى تارقىلىپتۇ، دىلى نەۋرە قىزىدىن سۆيۈنۈپتۇ، كېچىنى بۇرۇنقىدەك خاتىرجەم تاتلىق ئۇيقۇ بىلەن ئۆتكۈزۈپتۇ.

ئەتىسى سارايۋەن ئىككى سودىگەرگە نەۋرە قىزىنىڭ كۆر-سەتكەن ئەقلى بويىچە جاۋاب بېرىپتۇ. سارايۋەننىڭ گېپىنى ئاڭ-لىغان ئىككى سودىگەر تىلى تۇتۇلۇپ غەم قىلالماپتۇ. باشلىرى ساڭگىلاپ ئۆز يوللىرىغا راۋان بوپتۇ.

قېنى بالام، سارايۋەننىڭ چېچەن نەۋرىسى ئۇنىڭغا قانداق ئە-قىل كۆرسەتتى، سىز دەپ بېرەلمەسەن؟

— بۇ ئېنىقلا تۇرمامدۇ؟ — دېدى بىلىقۇتجان ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ سۆزلەپ، — سارايۋەن بوۋايدىن خاتالىق ئۆتكەن، ئەمما سو-دىگەرلەردىنمۇ خاتالىق ئۆتكەن، شۇڭا سارايۋەن بوۋاي جىم يې-

تىۋالسىمۇ بولىدۇغۇ؟

— ئۇنداق يېتىۋالسىغۇ بولىدۇ، ئەمما سودىگەرلەر جىم يې-
تىۋالمايدىغۇ؟ ئۇلار بوۋاينى قازىغا ئىرز قىلىشى مۇمكىنغۇ؟ ئۇ
چاغدا ئىش تېخىمۇ چوڭىيىپ كەتمەمدۇ؟

— قازىنىڭ يېنىغا بارغاندا سارايۋەن ئېنىق گېپىنى قىل-
سىلا بولىدىمۇ؟ شۇ چاغدا سودىگەرلەرمۇ ئىنسابقا كېلىپ قالار؟
— بۇ يەردىكى مەسىلە، قازىنىڭ يېنىغا بارماي ۋە شۇنداقلا
باشقىلارغا داۋراڭ سالماي تۇرۇپ ئىشنى تۈگىتىش. داۋراڭ بولۇش
كېتىشىنى ھېچكىم خالىمايدۇ، شۇڭا ئەڭ ياخشىسى قانداق چارە
قوللىنىش كېرەك. سارايۋەننىڭ نەۋرىسى بوۋىسىغا قانداق ياخشى
چارە كۆرسەتكەندۇ؟

— ئۇنداق بولسا، — دېدى بىلقۇتجان ئېغىر - بېسىقلىق
بىلەن چۈشەندۈرۈپ، — سارايۋەنمۇ خۇپسەنلىك قىلىپ: «مەن
سىلەرنىڭ ھەممىڭلارنىڭ تەخ ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ئاندىن پۇلنى
بەرگەن، قارقويۇقلا بېرىۋەتكىنىم يوق» دەپلا تۇرۇۋالسا بولغۇ-
دەك.

— ئۇنداقتا سودىگەرلەر: «سىز بىزنى كۆرگەن بىلەن بىز
سىزنى كۆرمىدۇق، شۇنداقلا بىز يەنە بىر ئۆيدە تاماق يەۋاتقان
بولغان بىلەن، ئۈچىمىز دەرەمەتتە تۇرۇپ سىزدىن پۇلىمىزنى
سورىمىدۇق. سىز ئۆزىڭىز كالتە پەملىك قىلىپ پۇلنى بىرسە-
ڭىلا بېرىۋېتىپسىز، شۇڭا تۆلەڭ» دېسە، سارايۋەن ئەلۋەتتە ئا-
مالسىز قالدى.

— ئۇنداقتا، قانداق قانداق قىلىش كېرەك؟... — بىلقۇتجان

بىر ھازا ئويلىنىپ كەتتى، ئاندىن بىردىنلا، — ھە، تاپتىم! سو-
دىگەرلەردىن بىرى پۇلنى ئېلىپ قېچىپ كەتتى، شۇڭا ئۇلارمۇ
ئۈچ ئەمەس، سارايۋەنمۇ، ئۈچۈڭلار تەڭ كېلىڭلار، دېسە بولمىدۇ-
مۇ؟

— ھەببەللى! — دېدى بوۋاي خۇشاللىقىدا، — ئەمدى تاپ-
تىڭ، تاپقاندىمۇ ناھايىتى توغرا جاۋابىنى تېپىۋالدىڭ. بۇنىڭ
ئۆلچەملىك جاۋابى: ئەسلىي ئۇلار توختامدا پۇلنى ئۈچ كىشى تەڭ
كەلگەندە بېرىشكە پۈتۈشكەن. شۇڭا سارايۋەننىڭ نەۋرىسى: «بىز
ئەھدىنامە بويىچە ئىش قىلالى، پۇلنىمۇ ئۈچ كىشى تەڭ كەلگەن-
دە تۆلەيمەن دەڭ» دېگەن. سارايۋەن نەۋرىسىنىڭ كۆرسەتكەن ئەق-
لى بويىچە بۇ گەپنى قىلغان. ئىككى سودىگەرنىڭ ئىلاجىسىزلىق-
تىن تىلى تۇتۇلۇپ، قېچىپ كەتكەن ھېلىقى بىرىنى تېپىپ كې-
لىش ئۈچۈن سەپەرگە ئاتلانغان.

بىلقۇتجان قايىللىق بىلەن باش لىگىشتى. مۆھتەرەم بوۋاي
بىلقۇتجاننى ئامراقلىق بىلەن باغرىغا باستى.

كىتاب ئىسمى: بىلقۇت بالىلار چۆچەكلىرى
تۈزگۈچى: بىلقۇت شىركىتى
مەسئۇل مۇھەررىرى: گۈلباھار، يالقۇن روزى
مەسئۇل كوررېكتورى: قەييۇم تۇرسۇن
لايىھىلىگۈچى: ئەنۋەر تۇرسۇن، ئىلشات (خەتتات)، ئىليار (رەسسام)
مەخمۇتجان (رەسسام)
نەشرىيات: شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830000
تارقىتىقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسى
باسما زاۋۇتى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى
فورماتى: 850 × 1168 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 2.5
نەشرى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - نەشرى
بېسىلىشى: 2010 - يىل 8 - ئاي 1 - بېسىلىشى
كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 900511 - 10 - 2
باھاسى: 240 يۈەن (جەمئىي 30 تۈر، يەككە باھاسى 8.00 يۈەن)

تەلىم-تەربىيە ئۈچۈن بىلىم بىلەن تەربىيە

قَسْرُكُمْ تَدُلُّ عَلَى الْوُقُوفِ

女孩属于谁呢

Diz kimge te'ellug

01. ئادىل پادىشاھ	11. خېمىر باتۇر	21. تۈردى ماقۇلتىك قىزلىرى
02. گۈزەللىك بولسۇ	12. خورشىد مەرگەن	22. يامان تەرىپىيەلىك ئاقبۇتى
03. ئەقىل ۋە مىراس	13. قارا چاچلىق قىز	23. خاسىيەتلىك گۈل
04. گۈل چامغۇرۋاي	14. قوڭغۇر ئاغچا	24. بۆلۈنگەننى بۆرە يەر
05. شىككى ھۈرۈن	15. ياغاچ ئات	25. ھېكمەتلىك ساندۇق
06. مەلىكە بەرنا	16. يېرىل تېشىم	26. ئېيىقچاقلىك مېھمان چاقىرىشى
07. مونۇكبىي	17. ھۈنەرنىڭ ھېكمىتى	27. شاھزادە بىلەن بېلىق ①
08. ئۈچ ئوغۇل	18. پاتىمە بىلەن رۇھرە	28. قىز كىمگە تەئەللۇق ②
09. ئور توقماق	19. خاسىيەتلىك بۇلاق	29. ياخشىلىق يەردە قالماق
10. ۋاپادار ئاكا	20. ۋىجدانلىق يىگىت	30. ياخشى نەسەت نەختىگە ھەمراھ

شىجاڭ بىلقۇت ئىرىكىتىدە تۇرۇلدى

ياھاسى: 240.00 يۈەن (جەمئىي 30 تۈن، يەھكە ياھاسى 8.00 يۈەن)

价格: 240.00 元 (共 30 种类, 单价 8.00 元)

ISBN 978-7-900511-10-2

9 787900 511102